

ALMANAK

DER

D.V.S.V.

1921

ST

818C.

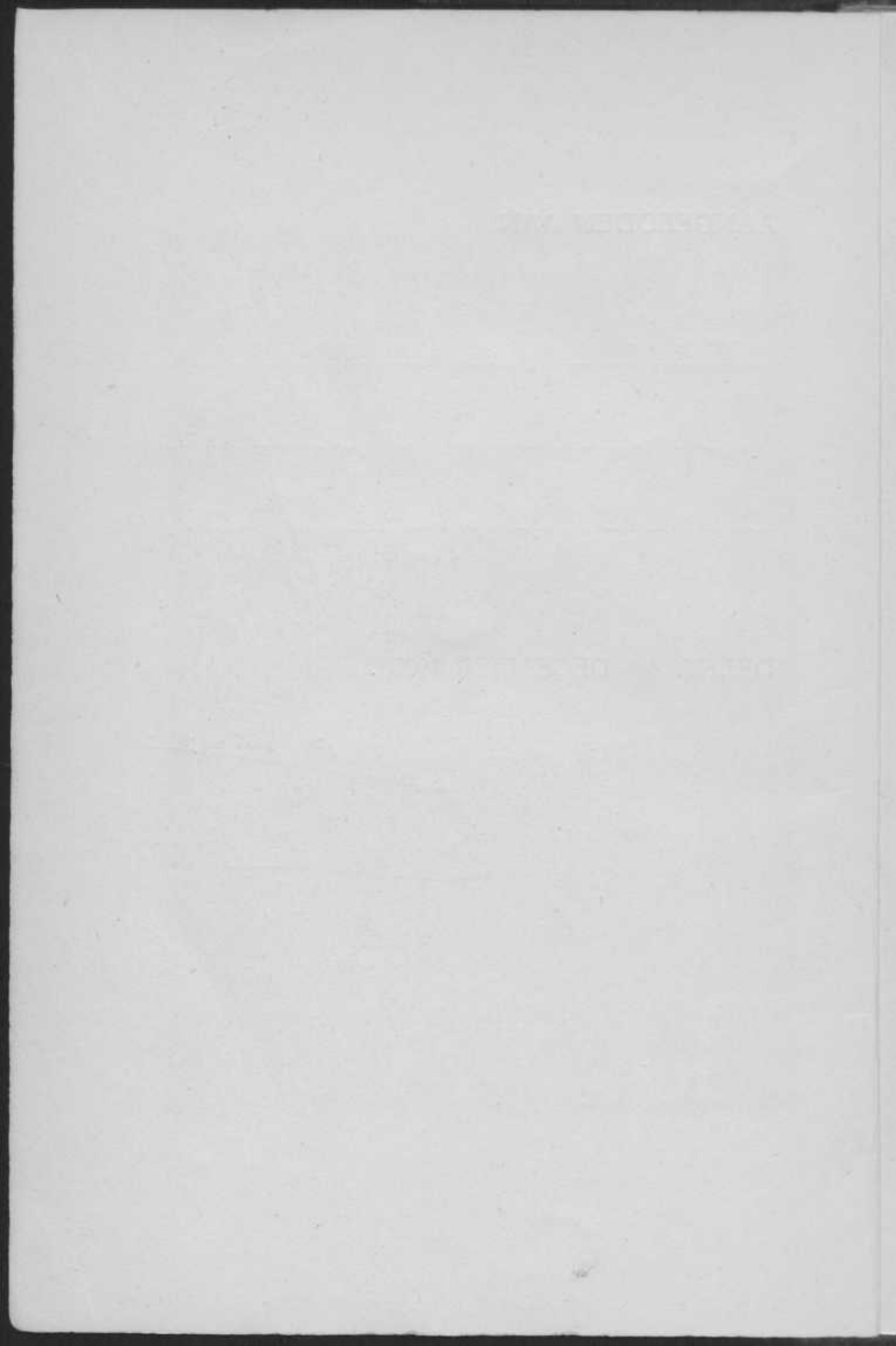
V.V. 8
K. 818
Pl. DC

AANGEBODEN AAN

de Bibliotheek der
Technische Hoogschool.

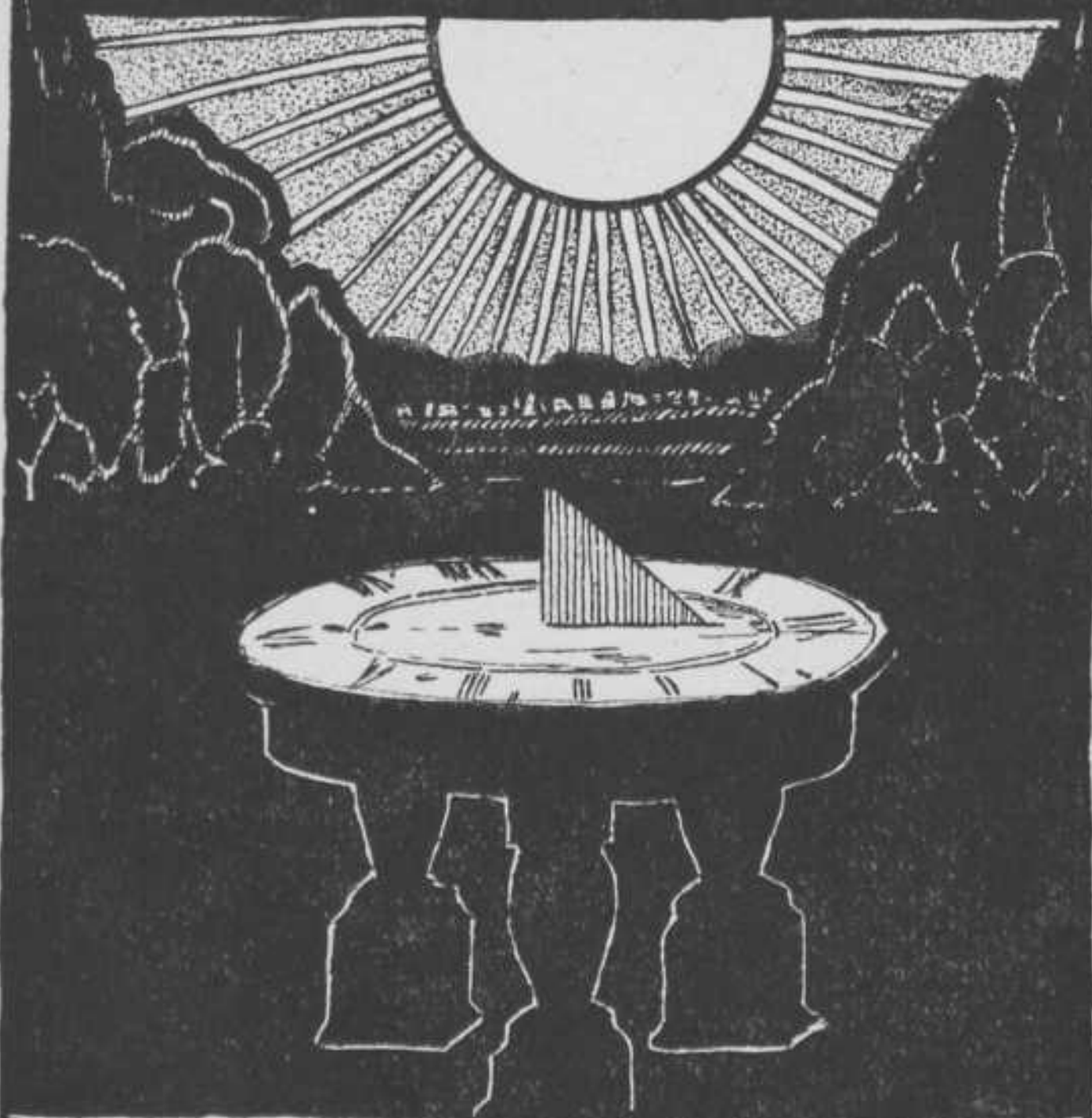
DELFT, 14 DECEMBER 1920.

de President: A. J. M. Vermeeke.
de Secretaris: C. J. 10.

ALMANAK

DVSV

UITGEGEVEN DOOR DE TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN JR. — DELFT.

INHOUD.

	Bladz.
Titelplaat.	
Kalender	5
Bestuur D. V. S. V. 1919—'20	20
Bestuur D. V. S. V. 1920—'21	20
Bestuurskiek.	
Bestuur L. U. S.	21
Bestuur Lucullus	21
Bestuur „μ”	21
Almanak-Redactie	22
Jaarverslag D. V. S. V. 1919—'20	23
Idem L. U. S.	28
Idem Lucullus	31
Idem „μ”	32
Toespraak tot de nieuwe leden, gehouden door de Presidente, Mej. Th. E. C. Micheels	33
Novitaatsverslag 1920	38
Leidsche Lustrum	42
Plaat Mengelwerk.	
Novietenlied 1920	46
Wende	48
Sprookje	49
Zomer	56
Op meisjesstudent	57
Ontroeringen	58

Op m'n teekenkoker	61
Stukje Kamerleven	62
Oost-Indische Kers	63
Herfst-herinnering	64
Arm kind	74
Van het meisje dat „weten” wilde	75
Schemer	77

Plaat Varia.

Varia	80
Examenuitslagen	86
Ledenlijst	90
Oud-leden afgestudeerd na 1917.	97

KALENDER

JANUARI

☾ 1 Zaterdag Een goed begin, is 't halve werk.

2 ZONDAG

3 Maandag

4 Dinsdag

5 Woensdag

6 Donderdag

7 Vrijdag

8 Zaterdag

☉ 9 ZONDAG

10 Maandag

11 Dinsdag

12 Woensdag

13 Donderdag

14 Vrijdag

15 Zaterdag

Prof.S: „Er loopt een draad door de stroom”.

16 ZONDAG

☾ 17 Maandag

18 Dinsdag

19 Woensdag

20 Donderdag

21 Vrijdag

22 Zaterdag

Mijnheer Ruitenboer, kunt U me even helpen?

☺ 23 ZONDAG

24 Maandag

25 Dinsdag

26 Woensdag

27 Donderdag

28 Vrijdag

29 Zaterdag

Op college over reeksen:

„Als ik schommelend tot nul nader, gaat de staart kwispelen.”

☾ 30 ZONDAG

31 Maandag

Boschhek; „'t Is net of t'ie een kies trekt”.

FEBRUARI

1 Dinsdag
2 Woensdag
3 Donderdag
4 Vrijdag
5 Zaterdag

6 ZONDAG

7 Maandag
 8 Dinsdag
9 Woensdag
10 Donderdag
11 Vrijdag
12 Zaterdag

J.W. 4.52 in Kethel: „Hij gaat stil staan.
Moet dat?”

Op engagement R. Gek, en dat nog wel
de praeses!

't Bestuur in gala slaat op hol.

13 ZONDAG

14 Maandag
 15 Dinsdag
16 Woensdag
17 Donderdag
18 Vrijdag
19 Zaterdag

G. vraagt, of parterre boven is!

B. vraagt of dat een vagebond of een B is!

20 ZONDAG

21 Maandag
 22 Dinsdag
23 Woensdag
24 Donderdag
25 Vrijdag
26 Zaterdag

Een glazen vat heeft glazen wanden.

27 ZONDAG

28 Maandag

Ja, ziet U, het is moeilijk de goede richting
in de ruimte te houden.

MAART

- ☾ 1 Dinsdag
2 Woensdag
3 Donderdag
4 Vrijdag
5 Zaterdag

Bij B. M. teekening: Het oog heeft hier gelegen.

6 ZONDAG

- 7 Maandag
8 Dinsdag
☼ 9 Woensdag
10 Donderdag
11 Vrijdag
12 Zaterdag

G. gaat voor een namaak-palm het Bestuur uit.

13 ZONDAG

- 14 Maandag
15 Dinsdag
16 Woensdag
☾ 17 Donderdag
18 Vrijdag
19 Zaterdag

Odin ligt in het Noorden. Waar ligt Achilles.... en de hippende kikker?

20 ZONDAG

- 21 Maandag
22 Dinsdag
☺ 23 Woensdag
24 Donderdag
25 Vrijdag
26 Zaterdag

Valt hij op den grond? Neen, hij staat er naast.

27 ZONDAG

- 28 Maandag
29 Dinsdag
30 Woensdag
☾ 31 Donderdag

Op waschtafel. Oh zeg, wat heb jij een mooi servies.

APRIL

1 Vrijdag
2 Zaterdag

3 ZONDAG

4 Maandag
5 Dinsdag
6 Woensdag
7 Donderdag

8 Vrijdag
9 Zaterdag

Miesje, hartelijk gefeliciteerd!

Dat ziet U vóór U, zoo achter Uw oogen!

10 ZONDAG

11 Maandag
12 Dinsdag
13 Woensdag
14 Donderdag

15 Vrijdag
16 Zaterdag

17 ZONDAG

18 Maandag
19 Dinsdag
20 Woensdag
21 Donderdag

22 Vrijdag
23 Zaterdag

Een rechte lijn, kan nooit krom zijn.

Waarheid: Als niet alle negers zwart zijn,
is er minstens eentje wit.

24 ZONDAG

25 Maandag
26 Dinsdag
27 Woensdag
28 Donderdag
29 Vrijdag

30 Zaterdag

Juffr. Sch.: „Nou hebt U twee fatsoenlijke
pooten”.

Juffr. v. d. H. heeft ook al zoo 'n ongelukspoot.

MEI

1 ZONDAG

2 Maandag

3 Dinsdag

4 Woensdag

5 Donderdag

6 Vrijdag

● 7 Zaterdag

St.: „Je bent dertig vóór je het weet”.
D.: „Ik kan er niet over meepraten”.

8 ZONDAG

9 Maandag

10 Dinsdag

11 Woensdag

12 Donderdag

13 Vrijdag

☾ 14 Zaterdag

C. komt de voordeur uit. Het regent. „Even kijken of het achter ook regent.”

Bij constructie: Als je het een beetje slordig doet, komt het wel uit.

15 ZONDAG

16 Maandag

17 Dinsdag

18 Woensdag

19 Donderdag

20 Vrijdag

☺ 21 Zaterdag

I. „Ik drijf niet, ik heb een zwaar S.g.”

22 ZONDAG

23 Maandag

24 Dinsdag

25 Woensdag

26 Donderdag

27 Vrijdag

28 Zaterdag

Mej. Kn.: „Die jongens!”

☾ 29 ZONDAG

30 Maandag

31 Dinsdag

JUNI

1 Woensdag
2 Donderdag
3 Vrijdag
4 Zaterdag

„Is dit water het resultaat van thee?“

5 ZONDAG

6 Maandag
7 Dinsdag
8 Woensdag
9 Donderdag
10 Vrijdag
11 Zaterdag

Ik zei zoo bij mezelf tegen haar

12 ZONDAG

13 Maandag
14 Dinsdag
15 Woensdag
16 Donderdag
17 Vrijdag
18 Zaterdag

Bordje op Jaffa : Vrije toegang verboden.

19 ZONDAG

20 Maandag
21 Dinsdag
22 Woensdag
23 Donderdag
24 Vrijdag
25 Zaterdag

Prof. K: „Dan is U te sterk geconcentreerd
of hebt U te veel HCl gebruikt“.

26 ZONDAG

27 Maandag
28 Dinsdag
29 Woensdag
30 Donderdag

JULI

1 Vrijdag
2 Zaterdag

3 ZONDAG

4 Maandag
 5 Dinsdag
6 Woensdag
7 Donderdag
8 Vrijdag
9 Zaterdag

Studeert U bouwkunde? Vindt U het niet naar, zoo altijd maar over die klassieke timmerlieden?

10 ZONDAG

11 Maandag
 12 Dinsdag
13 Woensdag
14 Donderdag
15 Vrijdag
16 Zaterdag

17 ZONDAG

18 Maandag
19 Dinsdag
 20 Woensdag
21 Donderdag
22 Vrijdag
23 Zaterdag

24 ZONDAG

25 Maandag
26 Dinsdag
27 Woensdag
 28 Donderdag
29 Vrijdag
30 Zaterdag

31 ZONDAG

AUGUSTUS

- 1 Maandag
- 2 Dinsdag
- ⊗ 3 Woensdag
- 4 Donderdag
- 5 Vrijdag
- 6 Zaterdag

7 ZONDAG

- 8 Maandag
- 9 Dinsdag
- ☾ 10 Woensdag
- 11 Donderdag
- 12 Vrijdag
- 13 Zaterdag

14 ZONDAG

- 15 Maandag
- 16 Dinsdag
- 17 Woensdag
- ☺ 18 Donderdag
- 19 Vrijdag
- 20 Zaterdag

21 ZONDAG

- 22 Maandag
- 23 Dinsdag
- 24 Woensdag
- 25 Donderdag
- ☾ 26 Vrijdag
- 27 Zaterdag

28 ZONDAG

- 29 Maandag
- 30 Dinsdag
- 31 Woensdag

SEPTEMBER

1 Donderdag
2 Vrijdag
3 Zaterdag

4 ZONDAG

5 Maandag
6 Dinsdag
7 Woensdag
8 Donderdag

9 Vrijdag
10 Zaterdag

Ga jij Veraart lopen? Neen trammen natuurlijk.

11 ZONDAG

12 Maandag
13 Dinsdag
14 Woensdag

15 Donderdag
16 Vrijdag

17 Zaterdag

C: Ik zou wel kunnen huilen, ik moet kousen gaan kopen.

Begin Novitiaat.

Examen Co:

„Volgens de stelling van Mackenzie”
„U bedoelt zeker Mac. Laurin.”

18 ZONDAG

19 Maandag
20 Dinsdag
21 Woensdag
22 Donderdag

23 Vrijdag
24 Zaterdag

Corrie: Ik ben veelzijdig ontwikkeld. Ik houd van alles. Ik houd van soep met balletjes.

Inauguratie Souper. G: Ik heb een boerenzakdoek, een paar klompen en een neus.

25 ZONDAG

26 Maandag
27 Dinsdag
28 Woensdag
29 Donderdag
30 Vrijdag

Gr.: „Vereeniging voor verduurzaamde vrouwenvrede.”

F.: „Och ja, onwillekeurig trouw je nog wel eens.”

OCTOBER

1 Zaterdag

2 ZONDAG

3 Maandag

4 Dinsdag

5 Woensdag

6 Donderdag

7 Vrijdag

8 Zaterdag

W. Een heel scherpe bocht van 90°.

9 ZONDAG

10 Maandag

11 Dinsdag

12 Woensdag

13 Donderdag

14 Vrijdag

15 Zaterdag

Ijverige N.: „'t Is over éénen, ik ga maar niet meer naar het lab.”

Leuk en lui, dat is hetzelfde.

16 ZONDAG

17 Maandag

18 Dinsdag

19 Woensdag

20 Donderdag

21 Vrijdag

22 Zaterdag

Een hond loopt college bij Prof. Schuh!"
Ik projecteer nu alles op mijn bol.

A.: „Zoodra er proza tusschen komt, moet je het zeggen.”

M.: „Oh ja, ik zie het al, dit is poëzie!"
„Mijnheer, mag ik een tubetje sappagroen?"
„U meent misschien sappgroen?"

23 ZONDAG

24 Maandag

25 Dinsdag

26 Woensdag

27 Donderdag

28 Vrijdag

29 Zaterdag

N. R. kwam door een raar deurtje binnen.
Een aanbidders in de KOH.

Op college: „Het kan ons niet schelen of er levende kiemen aanwezig zijn, als ze maar dood zijn.”

30 ZONDAG

31 Maandag

NOVEMBER

1 Dinsdag
2 Woensdag
3 Donderdag
4 Vrijdag
5 Zaterdag

Ik ben niet suf te krijgen, zelfs niet met 2 slaappoeders en een morfine-spuitje!

Dat is vervelend. Vervelend, daar ben je technoloog voor.

6 ZONDAG

7 Maandag
8 Dinsdag
9 Woensdag
10 Donderdag
11 Vrijdag
12 Zaterdag

M. op college: „Ik heb mijn kous onderste boven aan.”

Een deksel meer waard, dan een hofleverancier.

13 ZONDAG

Der Vater ist eine Zufälligkeit.

14 Maandag
15 Dinsdag
16 Woensdag
17 Donderdag
18 Vrijdag
19 Zaterdag

Alle groote mannen, hebben een geestelijke vrouw.

Ik vind, dat je nog al veel kunt doen, voor je in de gevangenis terecht komt.

20 ZONDAG

21 Maandag
22 Dinsdag
23 Woensdag
24 Donderdag
25 Vrijdag
26 Zaterdag

Is dat een kip, die daar kraait, of een haan?

27 ZONDAG

28 Maandag
29 Dinsdag
30 Woensdag

DECEMBER

1 Donderdag
2 Vrijdag
3 Zaterdag

4 ZONDAG

5 Maandag

6 Dinsdag

7 Woensdag

8 Donderdag

9 Vrijdag

10 Zaterdag

Het lied... en de stemmen!... ontroerden ons.
De bezem, de bezem, wat doe je ermee, wat
doe je ermee.

Wie z'n hoed is dat, wie z'n hoed is dat?

11 ZONDAG

12 Maandag

13 Dinsdag

14 Woensdag

15 Donderdag

16 Vrijdag

17 Zaterdag

18 ZONDAG

19 Maandag

20 Dinsdag

21 Woensdag

22 Donderdag

23 Vrijdag

24 Zaterdag

25 ZONDAG

26 Maandag

27 Dinsdag

28 Woensdag

29 Donderdag

30 Vrijdag

31 Zaterdag

DELFTSCHE
VROUWELIJKE STUDENTEN
VEREENIGING.

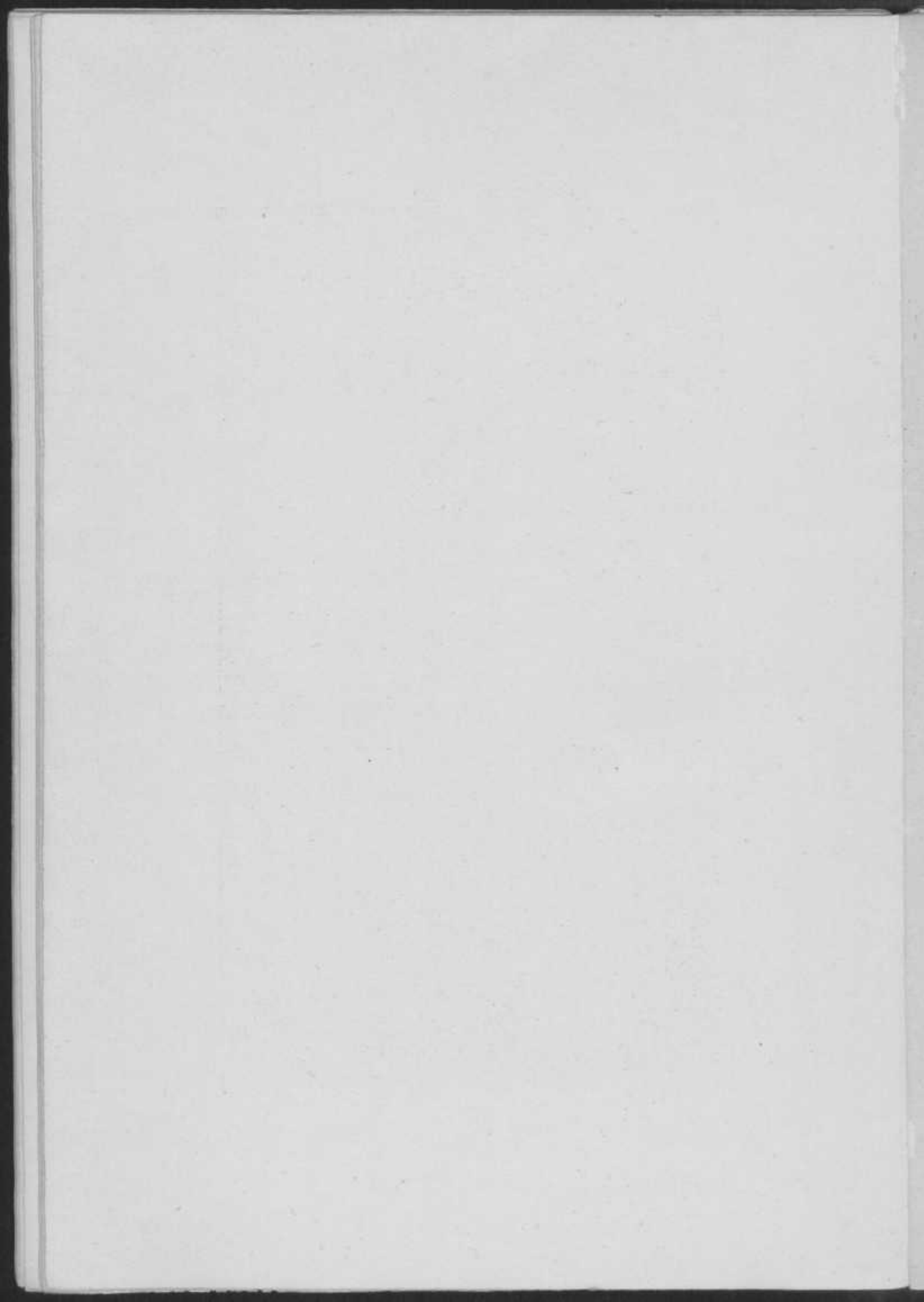
Bestuur der D. V. S. V. 1919—1920.

Presidente :	TH. E. C. MICHEELS.
1e Secretaresse :	A. E. F. GRATAMA.
Penningmeesteresse :	G. A. NEEB.
2e Secretaresse :	L. C. L. VELTMAN.
Commissaresse :	A. E. KORVEZEE.

Bestuur der D. V. S. V. 1920—1921.

Presidente :	S. S. HEYTING.
1e Secretaresse :	C. RIS.
Penningmeesteresse :	G. P. S. SCHOUTEN.
2e Secretaresse :	E. L. TRIEBART.
Commissaresse :	TH. P. V. D. GRAAF.

Bestuur L. U. S.

Opgericht 1911

Presidente :	P. HOEK.
Secretaresse :	G. A. NEEB.
Penningmeesteresse :	M. BERGSMA.

Bestuur Lucullus.

Opgericht 1918

Presidente :	C. H. M. BOEREÉ.
1e Secretaresse :	K. OUWELEEN.
1e Penningmeesteresse :	M. C. MAUS.
2e Secretaresse :	L. C. N. W. v. d. MOER.
2e Penningmeesteresse :	M. E. ARENDS.

Bestuur „U“.

Opgericht 1920.

Presidente :	C. CH. C. J. KOOPMAN.
Secretaresse :	E. E. ROSENBOOM.
Penningmeesteresse :	A. M. E. SCHLÜTER.

Almanak-Redactie 1920.

Presidente :	A. J. M. VERMEULEN.
Secretaresse :	C. RIS.
Penningmeesteresse :	P. W. ROOSEBOOM.
	P. HOEK.
	A. E. LOMBERT.

Jaarverslag der D.V.S.V. 1919—1920.

Als laatste werk aan het eind van dit bestuursjaar rest mij in korte trekken weer te geven de belangrijke gebeurtenissen die dit geheele jaar zich voor de D.V.S.V. afspeelden.

Laat ik beginnen met te noemen de gelegenheden, waar de D.V.S.V. officieel vertegenwoordigd was.

Vooreerst bracht het bestuur de gebruikelijke bezoeken bij den Rector-Magnificus Prof. M. de Haas, en bij het bestuur van den D. S. B. De secretaris van den Senaat, Prof. J. Nelemans, kon ons wegens ziekte niet ontvangen. Hierna ontvingen wij het bezoek van den nieuwen Senaat van het D. S. C., en het intusschen nieuw verkozen bestuur van den D. S. B. En na den rectoraats-overdracht in September '20 bezocht het bestuur den nieuwen Rector-Magnificus, Prof. J. Nelemans, en Secretaris van den Senaat, Prof. J. A. G. van der Steur.

Het bestuur woonde bij de inaugureele redenen van de Professoren Bremekamp, Brender à Brandis, Dresden en Van Nieuwenburg, den Diës-rede op 8 Januari en de Promotie Honoris Causa van Prof. H. Kamerlingh Onnes uit Leiden, de receptie van Prof. T. K. L. Sluyterman, 2 Februari ter eere van diens 25-jarig professoraat en den rectoraats-overdracht op 20 September j.l.

Verder was het bestuur aanwezig bij de uitvoeringen

van het Delftsch Studenten Tooneel Gezelschap en „Apollo“, maar moest door omstandigheden bedanken voor de uitnoodiging van de Delftsche Studenten Caroussel Vereeniging.

Eind Januari trok het bestuur naar Leiden ter Lustrumviering. Op de gecombineerde besturenvergadering op 27 Januari werd niets belangrijks besproken, de daaropvolgende drie dagen werd des te vroolijker feest gevierd. Ook een tiental D.V.S.V. leden namen aan de pret deel.

In October j.l. woonde nog het bestuur de gecombineerde besturenvergadering in Groningen bij, waar onder meer het zomerhuisje afgeschaft werd.

Verder dient te worden vermeld, het in 't voorjaar gehouden concert ten bate van Weensche kinderen, dat door D.V.S.V.-leden, speciaal mej. G. Kroese, georganiseerd werd, en de fancy-fair ten bate der Weensche Studenten, door 't Corps op touw gezet, waaraan ook vele D.V.S.V. leden hare krachten wijdde.

Van buitengewoon belang voor de D.V.S.V. is wel het tot stand komen van de Delftsche Studenten Federatie. Reeds in Februari waren voorteekenen in 't Corps waar te nemen, en op 20 Maart had de eerste bijeenkomst plaats van Corps-, Bond- en D.V.S.V.-bestuur, waar tot oprichting der Federatie besloten werd.

Welken invloed deze hervorming zal hebben op de plaats, die de D.V.S.V. in de studentenwereld inneemt, is nu nog moeilijk te zeggen, dat hij van belang is, is zeker.

Wat nu het interne clubleven betreft, dan zien we

ten eerste, dat het ledenaantal iets achteruit is gegaan, terwijl het aantal donateurs iets is toegenomen. De club telt nu 91 gewone leden, — buitenleden, 12 buitengewone leden en 17 donateurs.

De financieele toestand is iets gunstiger te noemen dan 't vorige jaar. Waar toen de balans gesloten werd met een aanzienlijk nadeelig saldo, is het dit jaar mogelijk geweest f100.— van de staande schulden af te doen. Hoe aan voldoende geld te komen voor het Lustrum in October is echter nog een raadsel.

Wat de Subvereenigingen betreft, dan zien we L. U. S. bloeiend als steeds, met vele nieuwe krachten onder de 1e jaars; „Lucullus” verheugt zich in een goeden toestand, terwijl het jongste zusje onder de Subvereenigingen, de sportvereeniging „μ” al dadelijk van een groote levensvatbaarheid heeft blijk gegeven.

Ook het strikje „U. P. P.” heeft al vaak tot de vroolijkheid op de club bijgedragen.

Gaan we alle feestelijke gebeurtenissen na, dan komen we het eerst aan het St. Nicolaasfeest, dat dit jaar voor 't eerst in combinatie met het Corps in de Societeit Phoenix gevierd werd. Deze combinatie bleek een groot succes: er werd méér bereikt, dan door ieder afzonderlijk zou kunnen bereikt worden. Ruim 700 kinderen hadden een vroolijken avond. De St. Nicolaas-commissie bestaande uit de dames: M. Zaaijer. L. Pompe van Meerdervoort, J. Opsomer, T. Kelder, T. Korvezee, B. van Senus, W. Syrier, D. Dingemans, R. van Rijn en T. van der Graaf mag tevreden zijn over haar werk.

Op 18 December had de Almanak uitreiking plaats.

Door de steeds hooger wordende drukkosten, zat de redactie met de handen in 't haar, maar dank zij de hulp van vele oud-leden en door het verplichtend stellen van den Almanak voor de novieten lukte het nog, de prijs binnen bepaalde perken te houden. Over te weinig inzendingen was echter niet te klagen.

De Clubfuij op 27 Februari was zeer geanimeerd: L. U. S. had gerepeteerd en Lucullus had zich uitgesloofd.

Het novitiaat begon niet best, slechts 14 zieltjes werden aan de club toegevoegd. Dat de qualiteit echter belangrijker is dan de quantiteit bleek weer, het geheele novitiaat was bijzonder geslaagd en de novieten-avond had groot succes. Later zijn nog 3 na-novieten de gelederen komen versterken. De novitiaats-commissie bestond uit de dames: E. de Koe, G. Tymstra, E. Gonsalves, G. Schouten en H. van Rijn.

In October werd een thee voor donatrices georganiseerd.

Op 29 October werd 's Clubs verjaardag met de gebruikelijke feestelijkheden en veel bloemen gevierd. De 6e jaars bleken al oude dames te zijn en de 1e jaars kregen welverdiend een hartig woordje te hooren.

Wat de maandelijksche lezingen betreft, door voldoende animo onder de leden behoefde men niet tot loting over te gaan. In Januari sprak Mej. E. Akkerman over „Taöisme”, in Maart Mej. H. de Wijs over „Psychoanalyse”, in April Mej. T. Kelder over „De Kleine Johannes.” In Mei was Mej. Knappert, directrice van de school van Maatschappelijk Werk te Amsterdam, zoo vriendelijk

ons een en ander te vertellen omtrent haar opvatting van het St. Nicolaasfeest. In Juni sprak Mej. E. Akkerman over Noorsche Mythologie, in October de heer Bogaardts wederom over het St. Nicolaasfeest en in November een Duitsche dame over V. V. V. V. V.

Verdere belangrijke veranderingen zijn niet te vermelden, slechts wil ik nog noemen eenige verandering in de bibliotheekregeling, de tuincommissie die dit jaar haar krachten heeft gewijd aan de verfraaiing van ons lustpark en de verandering van onze bovenverdieping, die nu aan clubleden verhuurd wordt, wat wel tot de gezelligheid zal bijdragen.

Rest mij nog de nieuwe bestuurssamenstelling te vermelden. Deze zal zijn:

S. S. Heyting,	Presidente
C. Ris,	Secretaresse
G. P. S. Schouten,	Penningmeesteresse
E. R. Triebart,	2e Secretaresse
Th. P. v. d. Graaf,	Commissaresse.

Het presidium zal tot Januari waargenomen worden door Mej. J. Opsomer.

Dat de club onder hare nieuwe leiding groeien en bloeien moge.

TH. E. C. MICHEELS,
Presidente.

A. E. F. GRATAMA,
1e Secretaresse.

L.U.S., als zoo menig jaar hiervoor, deed ook dit jaar zijn naam geen oneer aan, want menig keer deed ze op clubfuij en inauguratieavond 't publiek „sich sieck lachen”.

Niettegenstaande de repetities oudergewoonte pas heel laat begonnen en de souffleuses menig keer als reddende engelen in de bres moesten springen, was 't succes op beide avonden groot.

Het aantal mannenrollen nam steeds toe; in een van de laatste stukken traden zelfs niets anders als gebroekte personen op. We mogen hier wel even terloops een woord van dank brengen aan de mannelijke collega's die zoo welwillend het noodige materiaal, zelfs zulke kostbare bezittingen als jaquets en smokings, in bruikleen afstonden.

De combinatie Veltman—v.d. Kloet is in L.U.S.-kringen langzamerhand even beroemd geworden als die van Annie van Ees—Cor v. d. Lugt bij onze groote zuster „Het Hofstadtooneel”. We hopen dan ook ze nog menigmaal als de hoofdpersonen „hij” en „zij” in een stuk mee te maken.

Opgevoerd werden op de clubfuif:

Don Juan.

Bekentenissen.

Clubrevue.

Op de inauguratie-avond:

Waarzegster.

Heerenzaak.

Vóór 't diner.

Probatum est.

Hoewel niet direct tot L.U.S. behoorende, wil ik hier ook nog even de muzikale thee-middagen noemen, waarop een strikje, de eerste keer als Timbertown Follies uitgedost, ons buitengewoon aangenaam bezig hield met afwisselend vroolijke, sentimenteele of hartstochtelijk-opwindende steps, fox- en andere trots, om niet te spreken van menig meesleepende valse-boston. 't Is niet te hopen dat deze middagen, door 't weggaan van de onvermoeide pianiste, Jet v. d. Heide, geheel zullen verdwijnen.

Tot slot nog even een woord over 't aantal L.U.S.-leden. Velen bedankten voor 't lidmaatschap, maar gelukkig gaven vele eerste jaars zich op. Gezien de prestaties op de novieten-avond, mogen we verwachten dat deze een goede aanwinst zullen zijn.

Eerstejaars, laat ons niet in deze verwachting teleurgesteld worden en ook jullie, oudere leden, doe je best 't komend jaar voor L.U.S. even goed te laten slagen, als 't afgelopen.

Jaarverslag van „Lucullus.”

Toen ik het vorige jaarverslag nog eens overgelezen had, durfde ik haast niet aan 't verslag van dit jaar te beginnen. Zoo vol hoop als men toen was voor de toekomst van Lucullus, zoo treurig ziet het er op 't oogenblik uit. Of de weinige actie van het bestuur een gevolg is van de mindere snoeplust van de leden of omgekeerd, daar durf ik me niet over uit te laten, maar zeker is, dat het nieuwe bestuur krachtig zal moeten werken om „Lucullus”, die anders helaas geen Lucullus meer zal kunnen zijn, er boven op te helpen.

Jaarverslag „μ”.

Opgericht 1920.

Door de oprichting van de A. S. S. werd ook in de D.V.S.V. behoefte gevoeld, om een sportvereeniging op te richten. Op 17 Maart vond de constitueerende vergadering plaats en traden dadelijk heel wat leden toe.

De officieele erkenning volgde op 7 Mei 1920.

Het enthousiasme kende haast geen grenzen en steeds bleef het ledenaantal stijgen.

Al gauw was er een leidster gevonden voor de turnavonden, die werkelijk een succes beloofden te worden. In dien eersten tijd werd er tenminste danig gewerkt, om de verstijfde ledematen weer lenig te krijgen.

Ook het tennissen bleek een groote attractie te bezitten. Hoewel de tennisprestaties nog niet tot de schoonste behoorden.

Jammer dat vooral door de vacantie, de animo verminderde.

Komt, leden laat dit niet zoo blijven! Turnt weer met veel vuur, geeft U op voor hockey, korfbal, enz. en bedenkt, dat ge een mooi doel nastreeft!

**Toespraak tot de nieuwe leden, gehouden door de
Presidente, Mej. Th. E. C. Micheels.**

*Eere-bestuursleden,
Bestuursleden en leden der Delftsche Vrouwelijke
Studenten-Vereeniging.*

Nu we na de vacantie voor het eerst weer bijeen zijn, wil ik, alvorens mij te wenden tot de candidaat-leden, het woord richten tot U, leden der D.V.S.V.

Velen onzer hebben een heerlijke vacantie achter den rug en we hervatten vol moed ons werk in Delft. Maar niet alleen de studie, ook de club vraagt weer onze aandacht. Het aantal meisje-studenten in Delft neemt langzaam maar zeker af. Dit is voor de club eenerzijds een groot nadeel, vooral van financieelen kant beschouwd, maar anderzijds kan het een groot voordeel zijn. Door het kleiner aantal der leden kan de band die ons bindt veel hechter worden. En dit is iets, waar de club op het oogenblik heel sterk behoefte aan heeft. In de verhouding van onze club tot de buitenwereld is in het laatst heel veel verandering gekomen. Vroeger was de club eenvoudig een band tusschen de meisje-studenten aan de T. H. Door het gezellige van het vereenigingsleven, aan de koffietafel en vooral op de theemiddagen leeren de leden elkaar kennen en daar-

door kunnen gemeenschappelijke meisjesbelangen beter behartigd worden. Nu gaat ons arbeidsveld zich echter uitbreiden. De club moet en zal blijven wat ze steeds geweest is, maar weldra zal zij bovendien een onderdeel worden van de Delftsche Federatie en de daaruit voortvloeiende Nederlandsche Studenten-Organisatie. Onze verhouding tegenover de mannelijke studenten verandert hierdoor. Waren vroeger de mannelijke studenten alleen lid van de aparte vereenigingen, weldra zullen we samenwerken tot de vorming van een grooter lichaam. Elke vereeniging behoudt weliswaar haar zelfstandig karakter, maar onze houding in deze dient wel degelijk goed bepaald, willen wij, kleine groep, niet in de verdrukking komen door de groote massa.

Onze zelfstandigheid is voorloopig nog wel gewaarborgd, doch we dienen niet alleen naar het heden te kijken, ook voor de toekomst dient gezorgd. En om er voor te waken dat we onze zelfstandigheid behouden, moeten alle leden zorgen goed op de hoogte te zijn van alles wat er in de studentenwereld omgaat. Over groote veranderingen moeten alle leden mede kunnen oordeelen, zoo iets mag niet alleen aan een bestuur overgelaten worden. Immers een volgend bestuur kan weer een geheel ander oordeel hebben dan het huidige en daardoor kan de club onverwachts in geheel andere banen geleid worden, indien de leden zich niet zelf een vaststaand oordeel scheppen.

Helpt den nieuwen leden om zich in te werken in de studentenmaatschappij. Zij hebben het lastiger dan gij bij uw aankomst.

Steunt hen zooveel in uw macht is en leert hen de club zien als een plaats van prettige vertrouwelijkheid, als een tehuis voor de meisjestudenten der T.H.

Candidaat-leden.

Na een korten tijd van genoeglijk samenzijn is nu het oogenblik aangebroken, waarop gij geïnaugureerd zult worden tot leden der D.V.S.V.

We hebben allen ons best gedaan om uw intreden te vergemakkelijken in een nieuw tijdperk van het leven, waarvan slechts geruchten tot U doorgedrongen zijn, doch van welks werkelijkheid gij niets weet. De overgang van den H. B. S.-tijd tot het leven van meisjestudent is heel groot. Gij zult vooral in de eerste maanden met heel wat moeilijkheden te kampen hebben en heel wat indrukken moeten verwerken. Tenminste, indien gij U niet uitsluitend aan de studie wijdt. Ik weet, dat de meesten van U aankomen, bezield met den vurigen wensch flink aan het werk te gaan en naar hartelust te arbeiden aan de taak, die gij Uzelf hebt opgelegd, maar gij moogt toch niet vergeten, dat de studie alleen niet kan geven, wat gij verlangt. Want om ten volle van het leven te kunnen genieten, moet men het durven beschouwen van alle kanten. We vinden dan heel wat schaduwzijden, maar ook heel wat zonnestralen, die ons dan zoo door en door verwarmen, dat de minder prettige dingen in ons verflauwen en we enkel het mooie en goede in ons overhouden.

Maar durft het leven aan, weest er niet bang voor. Eerst indien men de donkere kanten van het leven

gezien heeft, kan men de zonnige plekken naar waarde schatten. Werkt naar hartelust aan Uw studie, maar wijdt U ook aan Uw medemenschen, in de eerste plaats aan den kring, waarin gij vertoeft. Geeft wat gij kunt aan allen, die U omringen, geeft vooral warmte en genegenheid. Er zijn zoovelen, die snakken naar een goed, vriendelijk woord. Een kleine hartelijkheid, een kleine vriendendienst bezorgt soms o zoo veel zonneschijn.

Zooeven heb ik den leden nogmaals den raad gegeven zich in te werken in de studententoestanden.

Dit geldt dubbel voor U. Van het begin af moet gij medeleven om U thuis te leeren voelen in de studentenwereld.

Om U hierbij eenigszins behulpzaam te zijn, hebben wij op de middaglezing getracht U een indruk te geven van het werken der verschillende vereenigingen in Delft. Waarschijnlijk wordt gij allen wel van een of meer van deze lid.

Door een werkzaam aandeel te nemen in het vereenigingsleven, door naar lezingen en vergaderingen te gaan, krijgt ge langzamerhand een beteren kijk op menschen en toestanden. Uw gedachten en levensopvattingen verruimen zich en nemen een vasteren vorm aan. Op die wijze zult gij U een levensdoel kunnen scheppen, waar Uw gedachten zich steeds op richten en dat gij terugvindt in Uw werk. 'n Mensch zonder levensdoel is als een schip zonder roer. Scherp moeten we er ons van vergewissen, waar we heen willen en dan onbevreesd den steven richten. Wanneer wij ons helder bewust zijn van ons doel, ons ideaal, zullen moeilijke omstandigheden ons niet kunnen afschrikken. Want juist het besef zelf, te leven voor een ideaal, is

een onuitsprekelijke bron van kracht en levenslust.

In die vereenigingen komt ge met vele mannelijke collega's in aanraking, meer dan dit op laboratoria of teekenzalen het geval is en ge leert er velen van meer nabij kennen. Weest tegen hen net als tegen Uw meisjes-kennissen, wees nooit opgeschroefd, maar geeft U zooals ge zijt.

Nu nog een enkel woord, wat Uw verhouding tot de club betreft.

Vooraf in het begin zullen er misschien kleine gebruiken en gewoonten op de club zijn, die gij anders zoudt wenschen. Maar ziet de goede dingen niet over het hoofd, bedenkt steeds, dat de club alle meisje-studenten moet kunnen omvatten en zij allen er zich thuis dienen te voelen.

Geeft Uw verlangens te kennen, dan kunnen deze misschien bijdragen tot verbetering. Maar oppert Uw bezwaren in de club zelf aan de leden en vooral aan de bestuursleden. Breekt haar nooit af tegenover de buitenwereld. Dat kan practisch nooit eenige verbetering brengen. Het is strijdig met het saamhorigheidsgevoel, dat ons meisje-studenten moet binden en doet groote schade aan den naam van onze club.

Wij wenschen U een heerlijken studententijd.

Moge het een tijdperk worden in Uw leven, waarop steeds met vreugde en voldoening kan worden teruggezien.

Candidaat-leden, ik verzoek U op te staan.

Met dezen hamerslag inaugureer ik U tot leden der D.V.S.V.

Ik heb gezegd.

Novitiaatsverslag 1920.

Het behoort tot de plichten en zeer zeker niet tot de aangenaamste plichten van een novitiaatscommissie om na volbrachte arbeid de bedreven heldendaden zelf te boek te stellen. Immers, men kan bezwaarlijk zijn eigen geschiedschrijver zijn. Het is dan ook met een zekeren schroom, dat de commissie zich zet tot dezen arbeid, innerlijk bevreesd voor het product dat uit haar pen zal vloeien en slechts omhoog gehouden door den wensch nakomelingen . . . , novitiaatscommissies, tot voorlichting te zijn.

Het novitiaat dan, werd begonnen met 14 novieten op Woensdag 15 September 1920. Mej. E. de Koe opende met een kleine toespraak, waarin zij de novieten welkom heette en ze een beeld trachtte te geven van het leven, dat hen in deze zoo geheel nieuwe en vreemde omgeving wachtte. Vervolgens verscheen de omgeving zelf, die onder veel gepraat en gelach de novieten al spoedig op haar gemak zette. De grondslagen voor een goeden novitiaatstijd waren aldus gelegd.

Volgde de tocht naar Meer en Bosch, of liever, dit stond op het programma van de Commissie. Evenwel God Pluvius was der Commissie niet genegen. Ondanks de ijverige bemoeïingen van de dames De Koe, Tijmstra en Gonsalves, die een geheelen dag laboratorium-arbeid opgeofferd hadden om met de plaatselijke toestanden op het landgoed eenigszins op de hoogte te komen,

moest de voorgenomen tocht uitgesteld worden. Door-
drongen van het feit echter, dat een goed maal remedie
voor alles is, vereenigden bestuur, novitiaatscommissie
en novieten zich 's middags aan een lunch, waar een
gezellige stemming al spoedig de ondervonden teleur-
stelling deed vergeten.

Vrijdagsmiddags thee met improvisaties; en o wonder,
in tegenstelling met vorige jaren waren er novieten, die
werkelijk iets durfden beweren. D.w.z. we willen aan-
aannemen, dat ook vroeger de novieten iets beweerden,
maar het was alsdan niet verstaanbaar voor het gehoor
en deze goede kwaliteit hadden de improvisaties dit jaar
wel, wat de zaak voor de toehoorders wel zoo belang-
wekkend maakte.

Zaterdag werd geheel ingenomen door ijverige repe-
tities en gaan we dus verder stilzwijgend voorbij. Daarna
werd een ieder huiswaarts gezonden en rustte de Zondags-
stilte op onze goede stede.

's Maandags had de novitiaatscommissie een muzikale
thee vastgesteld. Zoo goed dit eerste jaar echter van
praat-capaciteiten voorzien schijnt, zoo bedroevend staat
het met haar muzikale vaardigheid. Er waren slechts vier
novieten die iets presteerden, maar dat dient gezegd, ze
deden het verdienstelijk.

Dinsdag volgde het glanspunt, de novietenavond. Welnu,
eere wie eere toekomt, het geheel was zeer goed en het
succes van het eerste jaar was welverdiend. Het aspirant-
lid, dat Friesche liedjes voordroeg, hopen we nog meer-
dere malen te hooren en de verschillende één-acters
werden vlot en geestig gespeeld.

Na zooveel plezier past een weinig ernst, en zoo werd den volgenden dag het eerste jaar in rij en gelid gesteld om zich door verschillende deskundigen de goede kwaliteiten der verschillende Delftsche vereenigingen te hooren uiteenzetten. Laten we hopen, dat de verschillende sprekers beloond zijn door een belangrijke toename van bedoeld ledental. Na deze inspanning des geestes volgde 's avonds een kleine fysieke uitspanning in den vorm van een novieten-turnavond, welke wederom aantoonde dat de novieten over het algemeen niet bijzonder gymnastisch geoefend zijn, maar toch de hoop wettigde, dat er ditmaal wel iets van te maken viel.

Eindelijk dan wederom een Donderdag, wederom een plan tot Meer en Boschwaarts trekken en ditmaal geen regen. Welnu, kort en goed, het was zeer genoegelijk. De Westlandsche druiven voldoen nog steeds aan den grooten roep, die daarvan uitgaat en zelfs bleek de eenigszins frissche temperatuur geen beletsel voor enkele leden te zijn om het koele nat op te zoeken (wel te verstaan niet het druivennat, maar het H₂O nat, dat ook wel met den naam „zee” betiteld wordt).

Den volgenden dag inauguratie, welk gebied echter buiten de beschrijvingsbevoegdheden van de novitiaatscommissie valt.

Over het algemeen was de opkomst der leden vrij voldoende. Er zijn echter nog steeds meisjes, die niet blijken te beseffen, dat een goed, levend en krachtig novitiaat een eersten levensseich voor de club is. Immers het is het begin, de grondslag voor alles, voor ieder onzer. En een eersten indruk domineert dikwijls over een ge-

heelen studententijd. De novieten toonden zich van hun goede zijde, alleen zij mogen toonen te beseffen, dat de plichten tegenover de club niet eindigen op den dag der inauguratie, maar dan eerst beginnen.

En nu volgt het meest pijnlijke van de taak der veelgeplaagde commissie. Zij moet de namen harer leden vereeuwigen.

Welnu de samenstelling was: E. de Koe, M. H. Tijmstra, E. Gonsalves, G. Schouten en H. van Rijn.

Allen toonden op haar beurt te begrijpen, dat slechts door arbeid iets bereikt wordt.

Leidsche lustrum.

Zoo zou 't dan gebeuren! Drie dagen feest in Leiden. 't Bestuur ging er al een dag eerder heen voor de gecombineerde besturenvergadering. Te vergaderen viel er niet veel, maar 't was voor hun een allergenoege-lijksten dag vooraf. Den volgenden ochtend werden de lustrumgangers uit de zusterverenigingen aan 't station afgehaald door een heele boel, al in opgewonden feestvreugde verkeerende meisjestudenten. En daar ging het met muziek voorop de stad door. Na eenige uren voelden heel wat lustrumgangers zich aanmerkelijk verlicht, er was hun namelijk 't lustrumgeld uit den zak geklopt. Ieder begaf zich hierna naar zijn tehuis om koffie te drinken en zich klaar te maken voor de receptie 's middags. Daar was het erg warm en vol, met een heeleboel mooie bloemen, cadeaux en een aardig strikje. Dat was mijn indruk van dezen middag.

's Avonds kwam het diner dat werkelijk buitengewoon gezellig was, ondanks de vele speeches. De naäavond verliep daarna erg geanimeerd met een revue, die voorstelde de studentenmaatschappij in 1819, 1919 en 2019.

Voor den volgenden dag stond een tocht naar den Haag met lunch in Boschhek op 't programma.

De vroolijkheid kende op dezen tocht geen grenzen. In Boschhek werden de prijzen voor 't lustrumlied uitgedeeld en werden de menschen gekiekt. 't Was gelukkig

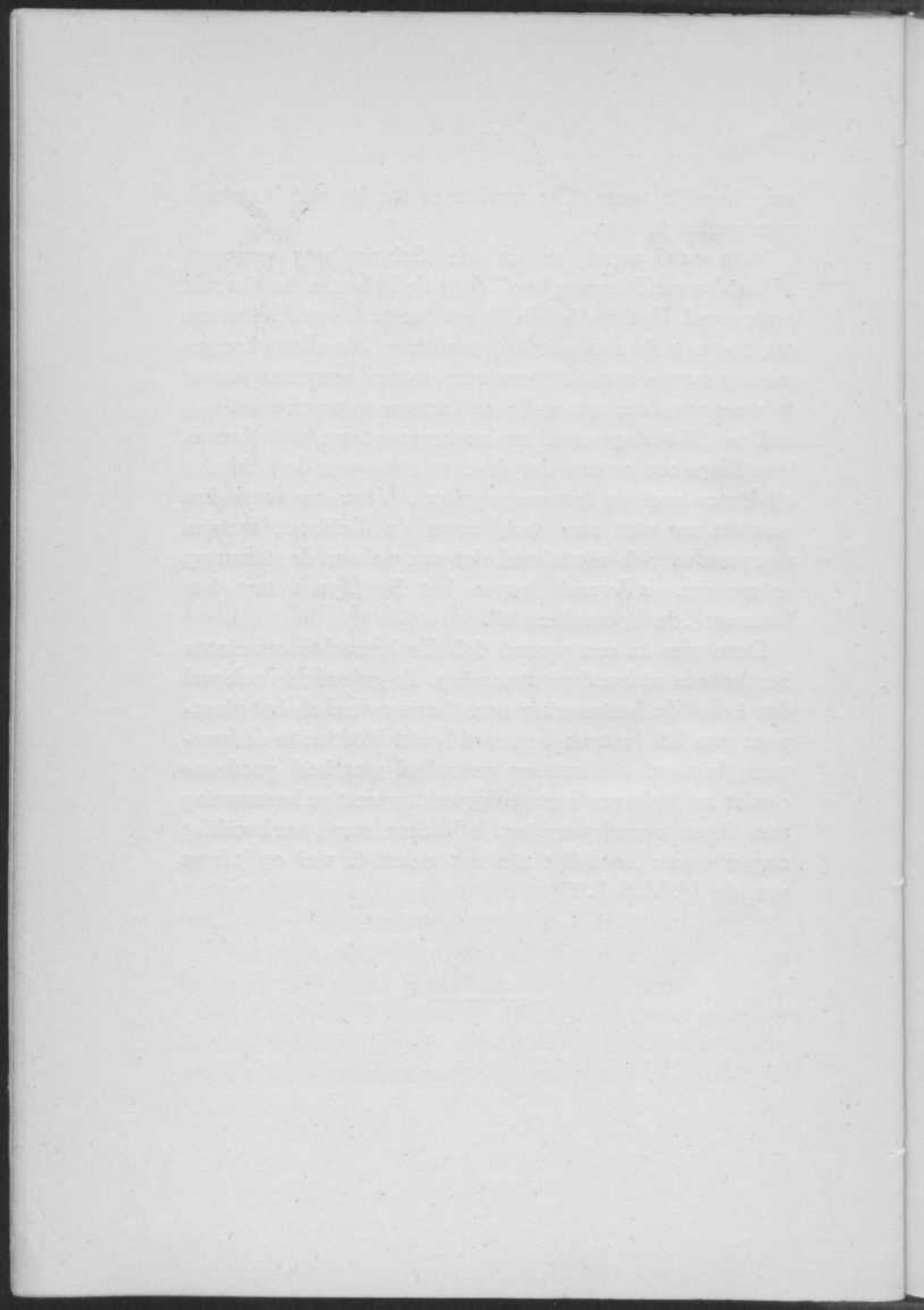
ook heerlijk weer. Dit werkte er toe bij dat 't geheel zeer geslaagd was.

's Avonds werd er in de Schouwburg gegeven „Marieke van Nieumeghen” door de Leidsche meisjes zelf opgevoerd. Het was werkelijk een prestatie van dilettanten om zoo'n stuk zoo goed op te voeren. Na afloop kregen we nog mooie muziek te genieten, maar de meesten waren te moe om deze ten volle te kunnen apprecieeren.

Den 3den dag werd er 's morgens eerst uitgeslapen, 's middags zou er een thé dansant zijn voor de Leidsche studenten met de lustrumgangsters. Voor ons vreemden was dit nu niet zoo leuk maar de Leidsche meisjes amuseerden zich uitstekend, dat was wel aan de stemming te merken. 's Avonds kwam het hoofdpunt van het lustrum: „de boerenkermis”.

Deze was in een woord dol. Er heerschte een niet te beschrijven uitbundige stemming. Ik geloof dan ook wel dat ieder de herinnering aan dezen avond als het glanspunt van het lustrum bewaard heeft. Midden in de feestvreugde werd het lustrum geëindigd wat heel goed was omdat nu iedereen met een geweldig prettige herinnering aan dezen avond wegging. 't Waren een paar heerlijke dagen want: „vroolijk zijn dat moest je wel op 't feest van de V. V. S. L.!”

P.

MENGELOWERK

Novietenlied 1920.

Wijze: „Mijn eerste” van Dirk Witte, HETTIE KEY.

1. Als je in Delft aankomt 't allereerste jaar,
 Heb je 't dadelijk al gezellig met elkaar
 En het spreekt van zelf je gaat,
 — Dat's je allereerste daad —
 Ook naar de club toe, die daar staat op 't Oude Delft.
 En je wordt er met het meeste vuur noviet,
 Maar heel vrees'lijk erg is dat toch werkelijk niet,
 Want de oud'ren zijn zoo aardig
 En warempel niet kwaadaardig
 En ze helpen je met alles prettig voort.
 Als je voor moeilijkheden staat
 Zijn ze dad'lijk klaar met raad.
 En je maakt ook reuzen pret.
 't Eerste jaar is je van het.

Refrein.

Dus denk je altijd weer met vreugde aan je eerste,
 Je eerste jaartje aan de Delftsche Hoogeschool,
 De tijd dat je nog reuzen dom doet
 En nog heel niet weet, hoe 't moet,
 Maar die toch 't leukste was van allemaal.

2. Als je later hier een heele poos studeert,
 Wordt je langzaam aan bezadigd en geleerd
 Maar noviet wordt je nooit weer
 Ook al wou je 't nog zoo zeer
 En de allerleukste tijd is toch voorbij.

Als je denkt aan je illusies als noviet
Werk'lijkheid geworden of misschien ook niet,
Krijg je 't vreeselijk te kwaad,
Je wordt weemoedig en je gaat
Naar de club en zoekt je jaargenooten op.
En je praat zoo met elkaar,
„Vrees'lijk leuk” en „o zoo raar”
En je denkt aan al die pret —
„'t Eerste jaar was toch maar het”

Refrein.

Dus denk je altijd weer met vreugde aan je eerste
enz. enz.

Aan de D. V. S. V.
na mijn vertrek
uit Delft. Febr. 1920.

Wende.

Heel den langen lentedag,
Lag de wereld open,
En het paadje dat ik koos
Heb ik blij geloopt.

Lenteblijheid, lentevreugd
Zal ik met mij dragen,
Op den lommerrijken weg
Van de zomerdagen!

BEB ZEEMAN, b.i.

Sprookje.

Dit is bedoeld als sprookje, maar eigenlijk is 't werkelijkheid en komt 't in 't echte menschenleven heel veel voor.

Er was eens een jongen, een onbezonnen, dwaze jongen; die nam 't leven al heel luchtig op en ernst kende hij niet. 't Leven was voor hem dan ook eigenlijk niets anders dan één groot, bloeiend veld. Daar dwaalde hij doorheen met hoog boven hem in de diepblauwe zomerlucht de wollige witte wolken, en om hem heen in 't frisch-groene gras de bontgekleurde en zoetgeurende bloemen.

De bloemen hielden van hem, allemaal, zonder uitzondering. En als hij voorbijkwam, hieven ze zich op hun stengels naar hem op, alsof ze smeken wilden: „O, pluk me! Is m'n geur dan niet zoet, en zie m'n blaadjes, hoe zacht zijn ze en hoe mooi van kleur. O, pluk me, en neem me mee, altijd met je mee op je zwerftochten”.... En hij, als een jonge, lachende god, liep maar over dat groote bloeiende veld en keek naar de witte wolkenmassa's, hoog boven z'n hoofd en voelde de speelsche zomerwind door zijn haar. En onder 't gaan, als hij al die verlangend-opgeheven bloemengezichtjes zag, plukte hij en plukte... steeds weer anderen. —

En hij bewonderde ze, en streelde ze, en speelde met ze — maar gooide ze dan weer weg. Want er waren er immers zoovéél, en ze waren àllen zoo kleurig en zoet-geurend en ze wilden àllen immers zoo graag geplukt worden, . . .

Als hij in 't gras lag, sloeg de winde haar trillende ranken om hem heen; om z'n armen en z'n hoofd; en hij liet 't stil toe en vond 't wel prettig de zachte blaadjes over z'n gezicht te voelen. Maar als hij lang genoeg naar z'n zin zoo gelegen had, sprong hij opeens onstuimig op en liep weer verder in zijn onbezonnen overmoed. Maar in 't gras lagen de arme windekelken, slap; en de ranken waren gebroken. . . .

De vurige, rooie klaproos deed nòg uitdagender en vuriger als ze hem zag aankomen, maar ach, wat was ze gauw weer verlept als hij haar eenmaal geplukt had. En dan gooide hij ze maar weer weg en greep alweer naar een nieuwe bloem.

Om de roos moest hij altijd een klein beetje lachen. Die deed zoo trotsch en uit de hoogte met haar onge-naakbare dorens; maar in werkelijkheid wilde ze immers ook zoo graag geplukt worden, net als al die anderen. — Soms zag hij, diep in het gras verscholen, een be-deesd paars viooltje. Eerst kon hij 't dan niet over z'n hart verkrijgen het aan te raken. 't Was zoo lief-schuchter en keek zelfs een beetje angstig op naar hem, die zoo hoog boven haar uitstak. Maar meestal plukte hij 't dan toch maar; wèl met een groote zorg en tederheid en 't vaste voornemen goed voor haar te zijn en niet zoo zorgeloos als met de anderen. Maar

ze was dan zoo nederig en stil, dat hij haar begon te vergeten op den duur, en soms, dagen later, even-verwonderd keek naar 't kleine verschrompelde dingske in zijn knoopsgat. En dan had hij even wel heel erg spijt, want heelemaal slècht was hij eigenlijk niet.

Voor de groote blanke lelies bleef hij staan met een soort van eerbiedige bewondering voor hun smetloos wit. Maar als hij merkte, dat ook zij zich vol verlangen op hun hooge rechte stengels naar hem toe strekten, wendde hij zich zwijgend af, met een gevoel van pijn, of iets héél moois in stukken gevallen was....

Zoo bracht hij zijn jeugd door, onbezonnen en onnadenkend ronddwalend door dat groote veld, met de zomerluchten boven hem en de zomerbloemen om hem heen.

Maar langzamerhand begon er toch iets in hem te veranderen. Z'n leventje léék zoo mooi, maar er was toch iets, een soort van leegte, net of hij iets miste; wát, wist hij zelf niet. Hij kon nu soms uren op de heuvel zitten aan 't uiterste eind van het veld, en staren naar 't onbekende land aan de overkant van 't breede water, dat aan de voet van de heuvel stroomde. En hij voelde zich dan dikwijls héél eenzaam...

Langzamerhand, terwijl hij daar zoo zat, kwamen allerlei gedachten bij hem op. Eerst maar een heel enkele, maar later al meer en meer. Totdat er zooveel was waarover hij dacht en droomde, zooveel onbegrepen wonderlijke dingen, zooveel moois ook, dat hij er naar begon te verlangen iemand te hebben om er over te spreken en te vragen, ^{het} of die dat óók zoo

dacht en voelde. De bloemen — ach, die waren wel heel lief en aardig, voor een oogenblik; maar veel had hij toch niet aan ze. En hij keek weer met een vaag verlangen naar iets onbekends, voor zich uit en voelde zich weer erg eenzaam.

Toen gebeurde 't eens op een dag dat hij opeens een klein vlindertje zag, dat op een lange grashalm heen en weer wiegde. Het had roodbruine vleugeltjes met een goudglans er over en groote donkere oogen.

„Wel, vlindertje, hoe kom jij zoo opeens hier; waar kom je vandaan, en waar ga je heen?”

't Vlindertje lachte even, een kort vroolijk lachje.

„Jij droomer, heb je me dan niet eerder gezien? Ik wieg al zoo lang op deze grashalm heen en weêr en zit naar je te kijken. Ik kom van daar ginds, van 't land aan de overkant van 't water en ik kom eens kijken hoe 't er hier uitziet. Maar ik vind hier eigenlijk niets bijzonders en ga dus maar weer weg,” en 't vlindertje bewoog met de vleugels of 't zoo weer weg zou vliegen. Maar de jongen was zoo blij, dat hij iemand gevonden had om z'n hart aan uit te storten, dat hij er maar dadelijk mee begon. En 't vlindertje bleef dus nog maar wat op haar grashalm heen en weer wiegen en luisterde naar al de vragen, die de jongen zoo lang voor zichzelf had moeten bewaren. Op sommige vragen wist ze zelf ook geen antwoord en om sommige moest ze lachen, het zelfde, vroolijke, korte lachje. Want wat kon die jongen een malle vragen doen. Wat is liefde? Wat is geluk? 't Vlindertje vond ze heusch wel een beetje belachelijk; wie maakte zich

dáár nu druk om? En toen ze van haar grashalm opvloog om weer terug te keeren naar 't onbekende land hoorde de jongen nog haar vroolijke korte lachje. . .

Vanaf dien dag kwam 't vlindertje meer; eerst zoo nu en dan; later al vaker en vaker. En in 't begin vond de jongen die vluchtige bezoeken wel aardig; 't vlindertje was zoo vroolijk en kon zoo gezellig babbelen over alles en nog wat. Alleen was hij altijd een beetje gepiqueerd, als hij over de bloemen sprak, en dat die allen zoo veel van hem hielden, en zij daar dan op antwoordde met haar heldere lachje, een beetje spottend, een beetje ongeloovig. — En hij kon 't ook niet goed hebben als ze vertelde van hâar vrindjes, aan de overkant van 't water, dat aan de voet van de heuvel stroomde.

Maar langzamerhand begon hij haar te missen als ze eens een dagje niet kwam. En later begon hij zelfs al te verlangen haar wéér te zien, als ze pàs van hem weg was. De bloemen konden hem nu heelemaal niets meer schelen. Soms deed hij wel net zoo tegen ze als vroeger, maar dat was enkel omdat hij het zoo leuk vond als 't vlindertje hem, als een stout kind beknorde omdat hij weer zoo onaardig voor die arme bloemen was geweest.

Toch was 't vreemd dat ze nu dikwijls juist zoo weinig te vertellen hadden; ze zaten soms heel lang zwijgend bij elkaar; hij voor zich uitstarend en zij stilwiegelend op de lange grashalm aan zijn voet. Hij deed dan nog wel eens een vraag, peinzend, en met iets in zijn blik of hij naar iets heel wonderlijks keek.

Wat is liefde? Wat is geluk? En 't vlindertje lachte dan niet meer, maar glimlachte stil voor zich heen, met een groote tederheid in haar donkere oogen. Maar dät zag de jongen niet. . . .

Al minder en minder kwam 't vlindertje nu; en er kwam een tijd, dat ze zelfs heelemaal weg bleef. De jongen zat nu weer alleen op de heuvel aan 't uiterste eind van 't groote veld en keek naar de lange groene grashalm, die nog net eender zacht bewoog in de speelsche zomerwind, maar waarop hij nu twee roodbruine vleugeltjes miste, en vooral twee groote, heel donkere oogen. En hij voelde zich nu weer even eenzaam als vroeger. Maar tòen was 't omdat er niemand was, waaraan hij kon denken en naar verlangen. En nù omdat er een klein, wonderlijk wezentje in zijn leven gekomen was, waaraan hij te véél moest denken en te véél naar verlangen. . . .

Op een heldere zomermorgen, toen hij weer naar 't oude plekje op de heuvel ging, zag hij in de verte al de roodbruine vleugeltjes en de twee groote donkere oogen; die leken nog grooter en donkerder nu. En op eens knielde de jongen neer bij de grashalm en nam met een groote tederheid 't vlindertje op zijn hand.

„Nù weet ik wat liefde is; en 't eenige geluk op deze wereld kan jij alleen me geven.” En daarbij drukte hij een lange, innige kus op de groote oogen; eerst op het rechter en toen op 't linker. En op het zelfde oogenblik was 't vlindertje verdwenen en stond een jong meisje naast hem. Alleen aan haar oogen herkende hij haar, want 't waren de zelfde oogen van 't vlin-

dertje. Maar de heel groote tederheid, die er in lag, zag de jongen nu wèl...

En toen? Wel, als 't een kindersprookje was, uit 't een of ander heel oud boek, zou er nu komen: En toen leefden ze nog heel lang en gelukkig met elkaar. Maar dit is een groote menschen-sprookje, en die eindigen in den regel niet zoo gelukkig.

P. H.

Zomer.

'k Zie de zomer om mij henen
buiten op het veld, in 't land.
In de weiden, in de bosschen
in de duinen, op het strand.

'k Zie de zomer om mij henen
't blauwe water, held're lucht
En de wind, zoo zoel, die streelend
d' aarde roert en zachtjes kust.

'k Voel de zomer in mijn leven
in mijn hoofd en in mijn hart.
'k Wil àl hupp'len, dansen, springen
'k kàn nièt denken, nu aan smart.

Aan verdriet, aan vele zorgen,
die eens waren. „Was 't wel waar?”
'k Ben zoo blij, zoo jong, zoo vroolijk
't Leven, heerlijk, is niet zwaar.

Ja tòch moet ik het gelooven
dat de herfst weer komen zal,
en de winter èn de koude
buiten, maar in 't hart vooral.

Dat de stormen zullen komen
waar nu is slechts zonneschijn,
Die al 't schoone gaan verjagen
tot er niets dan wolken zijn.

Laat mij dan de moed bezitten
sterk te blijven in dat lot,
flink te dragen, trouw te wezen
Geef mij daarvoor kracht, o God!

De Meisjesstudent.

Gewapend met kanon
En boekentasch
Komt ze aangezwaaid
In den stormpas.
Wie haar niet kent:
H. M. de „meisjesstudent“.

Ontroeringen.

I.

De breede straat was vol rustige Zondagsdrukte. Er klonk geen geroep van allerlei verkoopters, geen groote sleeperswagens rolden met donderend geweld over de steenen, er stond alleen hier en daar een ijskarretje. De zon scheen vroolijk en goot haar goud uit over de menschenmenigte, die met rustige Zondagspasjes en vriendelijke Zondagsgezichten de breede straat doorwandelde, genietende van het prachtige zomerweer, de mooie groote boomen aan weerszijden van de straat, en van hun mooie Zondagskleeren.

De deftige huizen hadden al hun ramen geopend en de warme zonneschijn dartelde naar binnen.

De voorbijgangers keken nieuwsgierig door de ramen, genietend van de tentoongestelde weelde.

Overal in de mooi gemeubelde kamers stonden bloemen. Achter de zacht heen en weer waaiende gordijnen keken veel gezichten naar de deinende menschenmassa, en de zon scheen en flonkerde, en de menschen waren vroolijk.

Vriendinnen hingen aan elkaars arm, vertelden met half gedemte stemmen haar wederwaardigheden, en keken steelsgewijze wie de mooiste kleeren had.

Veel burgermensen, die de heele week hard gewerkt hadden, wandelden hier nu rustig, de kinderen liepen hand in hand en babbelden druk.

Ineens, hield het gepraat op

Allen keken ze naar het zelfde mensch: een arm, ongelukkig schepsel, niet grooter dan een klein kind, waggelde moeilijk op haar mismaakte voeten verder, met elken pas haar misvormd, in elkaar gedrongen lichaam, heen en weer schokkend. Schuwe bruine oogen keken bang en verlegen naar de starende gezichten, allen naar haar kijkend.

Toen, in eens, fel en striemend, klonk een spotlach van twee meiden.

Het arme schepsel, haar toringachtig gezicht even fel-rood, waggelde verder, en verdween tusschen de menschen.

En de zon scheen vroolijk, en goot haar goud uit over de menschenmenigte, die met rustige Zondags-pasjes en vriendelijke Zondagsgezichten de breede straat doorwandelde, genietend van het prachtige zomerweer, de mooie groote boomen aan weerskanten van de straat, en van hun mooie Zondagskleeren.

II.

Het belletje voor de pauze rinkelde zijn vroolijk geluid over de gangen, en plotseling was de deftige stilte verbroken.

Kinderen stormden de gang op, elkaar duwend en trekkend, holden allen naar het zelfde punt, en alles stroomde de nauwe trap af.

Prachtig weer was het. Niemand trok een jas aan, ze renden allen, door één groot verlangen voortgedreven, den tuin in, den blijden zonnigen schooltuin! Daar

stonden ze even stil, wachtten op vrienden of vriendinnen, en vlogen dan weer verder, den heelen tuin vullend met hun jong, druk gedoe.

Wat was dat? Geroffel, of getrommel! Gauw zien! En ze holden naar het ijzeren hek, konden niets zien door de anderen, die al voor hen stonden, duwden opzij, en zagen ook.

Langzaam reed een groote, zwarte lijkwagen voorbij, bedolven onder heel veel witte bloemen. Met ernstige, bleeke gezichten, liepen soldaten voorop.

De voorste sloeg, met lange tusschenpoozen, op den trommel, en het geluid klonk vreemd-somber in den juichenden zonneshijn.

De kinderen keken

Langzaam ging de treurige stoet voorbij, en sloeg den weg naar het kerkhof in, vlak naast de school.

Plotseling, maar nu hard en gevoelloos, rinkelde weer de schoolbel, het tromgeroffel overstemmend.

De pauze was voorbij, en de kinderen gingen naar binnen, alles klom weer de nauwe trap op.

Ging het iets langzamer dan anders?

De wachtende klassen werden weer vol, en na eenige minuten ging alles weer zijn geregelde schoolgang.

Een jongen had zijn strafwerk niet gemaakt. De leeraar was boos, en gaf een strenge vermaning. De jongen antwoordde grappig brutaal, en de klas lachte.

Maar plotseling, het gelach en rumoer overstemmend, klonk, treurig en plechtig, een geweersalvo

De jonge soldaat was begraven.

CHIOGGIA.

Op mijn teekenkoker.

Als je nog bent in je eerste jaar,
 Dan neem je je koker graag mee!
 Want je voelt je wat trotsch als je d' opmerking hoort:
 Kijk, dat meisje studeert voor B.

Maar heb je, je koker onder je arm,
 Dan moet je daar veel over hooren.
 Een jochie riep: „Kijk wat een groote sigret!”
 Ach zelfs in de trein zal 't je storen.

Men kijkt, fluistert, kijkt nog eens weer
 Men lacht, gist, raadt mis keer op keer
 „Wat voor een ding heeft die juffrouw daar?”
 „Ik denk een soort wapen, 't is wel wat raar!”

„Nee,” zegt een burgerjuffrouw, „Ik zeg u
 't Is, wat 'k u zeg: een doos voor 'n parapluie!”
 „Ach mensch, ben je gek, dat's te klein voor een spuit
” Maar 't portier is al open, en ik moet eruit.

Doch is het nieuwtje er eenmaal af,
 Dan laat je hem thuis menig keer,
 't Verveelt al gauw,
 Steeds dat gesjouw.
 Want eerste-jaars ben je niet meer.

En toch — en toch, ik loop er graag mee,
 Want dan — ja dan, voel ik me echt „B”.

ELLY.

Stukje Kamerleven.

Half vijf slaat het op onzen Delftschen toren. 't Is al heel schemerig geworden in mijn kamer; zoo in de hoeken zijn de voorwerpen niet meer te onderscheiden, 't is of een donker gordijn er over ligt. Buiten hangt de lucht laag, de sombere eentonige Novemberlucht van den heelen dag al.

Nu worden de huizen, de boomen steeds zwarter en onduidelijker, de avond valt.

Weinig menschen op straat, allen zijn gevlucht voor de somberheid buiten en hebben hun warme, gezellige huis gezocht. Ieder is zijns weegs gegaan; ja wij eigenlijk ook. Na 't drukke college-gedoe zijn we luidruchtig uit elkaar gestoven, ieder naar zijn „huis“.

Onwillekeurig kijk ik even om me heen. „Mijn huis“, warm? gezellig? vol innerlijk leven? Of voel ik me te midden van alles heel klein, en angstig voor mijn eigen gedachten, eenzaam, en bang om in die eenzaamheid iets leegs in mij zelf te vinden?

Komt nu weer die oude wanhoop, als honderd keer te voren, een lange eenzame avond, een berg van verschrikking, omdat je haast vooruit weet er onder te komen.

Neen, even heel blij zijn.

Is er niet dat warme, lichtende gekomen, iets rijks en vols in mijn hart gegeven, dat alles glans geeft — blijheid, die maakt onverwinlijk sterk.

Oost-Indische Kers.

Fel oranje vlammen,
 Rooie vonken klammen
 Vast zich in 't late najaarskleed.

Lange len'ge stengels
 Wilde woelige bengels
 Strengelen bloem en blad en blad en bloem.

— — — — —
 Dikke groene bladen
 Buigen, zwaar van zaden
 De rijpe ranke stengel, naar den grond.

Wilde kleurige makkers
 Bruut — brutale rakkers
 Tarten 't stille najaarsland
 De laatste vezel zonnebrand
 Geuren zwaar, verleiden, lokken
 Bloeien wild en welig voort — — —
 Tot plots de vorst ze wreed vermoordt.

G.

Herfst-herinnering.

Wondermooi was 't najaar.

't Was alsof 't nooit winter zou worden. In vol over-rijp leven stonden de bloemen onbewust te wachten, tot ze sterven zouden. — — —

Maar 't was alsof er door de nevelige luchten een ontroering trilde, die sprak van opperste blijheid, een blijheid, die de winter niet kent, die de lente voorvoelt en die beloofd wordt door den zomer.

Zoo was dat jaar 't najaar, over-rijk aan diep-gouden kleuren — over-rijp van levensweelde.

— — — — —

Van 't lage boerenhuis met de gezellige groene deur, stonden de ramen wijd open. — — —

Ieder in 't dorp, die langs ging, wist 't — daar vlak voor 't raam lag Elske — Elske van boer Teunis. Elske lag daar al vijf lange jaren, en iedereen in 't dorp, behalve Elske zelf, wist, dat ze nooit meer beter zou worden.

Vader wist 't en moeder en de broers, die harde grove boerenkerels waren, maar als lammekens als 't Elske betrof.

Elske was de lieveling van iedereen. Ze was altijd vroolijk — behalve als ze alleen was — of 's nachts als de eenzaamheid om 't huis sloop — — maar dat wist niemand. De menschen wisten haar vroolijk en onwetend van de groote vreeselijke ziekte, die haar langzaam sloopte. — — —

Elske had ruggemergtering — ze had dat gekregen toen ze zestien was. Plotseling moest ze gaan liggen — voor een poosje maar — — — En ze lag nu al vijf jaren, en iedere winter had ze heftig verlangd naar 't voorjaar, dat haar haar gezondheid terug zou brengen en haar jeugd — haar geluk — — — haar droomgeluk. En soms was 't alsof ze beter werd. Dan mocht ze probeeren om op te staan en even te loopen door de kamer — En 't felle vreugdegevoel dan, dat ze beter werd — gaf haar kracht voor even — maar smartelijker was 't daarna, als 't toch niet kon — als ze dagen lang heftige pijnen leed door 't geforceerde opstaan, maar dapper had ze elke zomer doorleefd — — — misschien, als er eens een heele mooie warme dag kwam — — —

En de zomerdagen volgden elkaar op — brachten mee hun volle weelde aan bloemen en kleur, en hun zachte geurige regens — maar Elske werd niet beter — —

Eén en twintig was ze nu.

Haar rustige gezichtje, met de groote donkere denkoogen zag zelden bleek — alleen in erge pijn — zwaar vielen de gitzwarte vlechten langs haar schouders. Een weelde was 't haar haar te vlechten en te streelen met de brooze teere vingers. — — —

Heerlijk om mooi te zijn — want mooi was ze — dat wist ze en dat was haar grootste vreugde — maar wat had ze er eigenlijk aan — voor wie was ze mooi. — — —

En stil verdrietig keek ze naar buiten naar 't verre akkerland en de boomen langs den weg, die al erg bruin werden en veel bladeren verloren:

't Zou weer gauw winter worden.

O — die winters, die duurden zoo lang — en 't verlangen naar 't voorjaar werd dan zoo groot, dat 't bijna ondragelijk werd. — — —

En als de lente kwam, was ze immers toch niet beter. Dat was elk jaar zoo geweest.

En ze zag 't wel aan de betrokken gezichten van vader en moeder, als de oude dokter uit 't dorp geweest was, ze wist 't maar al te goed, dat ze nooit — nooit beter zou worden. — — —

En de jaargetijden zouden elkaar gestaag afwisselen, en zij zou hun leven meeleven — totdat 't uit zou zijn en zij er niet meer zijn zou, en de groote zwarte koets zou komen, om haar te halen — en voor 't laatst zou ze gaan door 't dorp, langs de school, en de menschen zouden stil blijven staan en ernstig kijken — en zeggen tot elkaar: „Daar gaat Elske van boer Teunis — ze was nog wel erg jong — maar ze had ruggemergtering — beter werd ze toch nooit — — —

En nu hoopte ze maar, dat ze in 't najaar sterven zou, want van 't najaar hield ze 't meeste, en heel laat in 't najaar stierf immers alles — — alles — wat in de lente en in de zomer geleefd had! — — —

O, ze zou nooit in de lente willen sterven, dan zou 't nog erger zijn — — —

Maar ze wilde niet meer denken aan doodgaan — nu — nu er alleen vroolijkheid in huis was om Geert — de oudste, die trouwen ging met Aagje van „meester”.

't Zou een heele gewichtige dag worden.

Meester had liever gezien, dat Aagje een andere man uitgekozen had. — Boer Teunis was niet rijk — had

een klein landje dat niet eens erg vruchtbaar was, en bovendien drie zoons, die 't bebouwden. — — —

Maar Aagje hield van Geert de groote grove boerekerel — met de kinderoogen en 't hart van goud.

En Elske was blij geweest om Geert — en ook om Aagje. — — —

En nu was Aagje gister bij haar gekomen en vertrouwelijk had ze verteld, dat ze zoo graag in een wit japonnetje zou trouwen met een mooie witte sluier er bij.

Maar moeder had gezegd, dat 't veel te duur was — ze moest maar een zwart japonnetje nemen, net als alle andere meisjes van 't dorp, als ze trouwden.

Wat had je nu aan een witte japon en dan nog wel een sluier!

Ze kon van die extra kosten wel minstens twaalf ijzeren lepels en vorken koopen, en nog wat keukengerei er bij.

Wat die Aag toch in haar hoofd haalde!

Maar Aagje had 't er op gezet, en fluisterend had ze aan Elske verteld, hoe Wiggers, de reiziger uit de stad zulke mooie witte zijde bij zich had, krek geschikt voor een trouwjapon. — — Elske kon zoo keurig naaien en borduren — zou die haar nu niet willen helpen, dan behoefde 't niet naar de naaister — en dan mocht 't misschien wel van moeder. — — —

En Elske had beloofd, dat ze 't doen zou en in haar was een vreemde ontroering gestegen, dat zij hier zou liggen werken aan een witte zijden japon — een bruidskleed — wat zou 't heerlijk zijn. — — —

Wat al fantasiën. — — —

En sinds dien dag had Elske geen rust gehad. Met vuurroode wangen had ze liggen kijken den weg af of er nog niet iemand kwam, en of die iemand Aagje was. — Aagje die kwam zeggen, dat 't mocht.

En Aagje was gekomen — dol opgewonden van blijdschap, met een pak stevig geklemd onder haar arm en samen met Geert had ze gedanst en gesprongen van louter plezier, terwijl Elske's vingers de witte zijde bestastten en liefkoosden.

En Aagje had honderd ideeën, zoo moest 't — nee zoo — of wacht, zoo als Marietje van dominé 't van de zomer gedragen had. Elske wist wel, die mooie rose jurk. — — —

Elske vond alles goed, en den volgenden dag zou ze beginnen, — maar 't borduren moest Aag aan haar overlaten.

Dol van blijdschap ging Aagje naar huis, en Elske bleef met moeder en Geert kijken naar 't goed.

Geert was uitgelaten vroolijk, maar moeder deed verontwaardigd.

't Stond toch eigenlijk niet voor een a.s.-boerendochter om in 't wit te trouwen — alle meisjes trouwden in 't zwart, alleen de rijkelui's kinderen kregen een witte japon.

Maar Geert zei, dat er maar één Aagje was, en bovendien was Aagjes vader „meester”, en dat was toch heusch niet zoo laag bij den grond — — —

Moeder pruttelde nog wat over „grozigheid en veranderde tijden.” Maar Elske hoorde niets. — — —

Ze zag alleen in haar verbeelding de japon wijd en witglanzend onder de dunne ragfijne sluier. — Ze zag de mooie

geborduurde bloemen en de fijne handen die kwamen uit de nauwe lange mouw. — Ze zag ook de hals en 't devootgebogen hoofd, omkransd door de zware zwarte vlechten.

— — — Maar 't was niet 't hoofd van Aagje, 't was haar hoofd — Elske's hoofd. — — —

Zij stond daar in de dorpskerk voor dominé. — — —

En naast haar stond een man, lang en slank, met blond krullend haar. — — Waar had ze dat meer gezien — dat gezicht — die oogen.

Was dat haar droomgeluk. — — —

— — — — —

De dagen, die nu kwamen, waren dagen van koortsige spanning, — Rap gingen de tengere, nerveuse vingers over de zijde — en de japon was bijna klaar — maar 't borduren kwam nog, en dat was 't heerlijke, dan kon 't rijke fantasieleven her-beginnen. Dan konden de draden, de mooie zijden draden loopen en kronkelen, zooals zij wilde, dan had zij 't in haar macht.

Nu moest ze nog een paar lange naden afmaken, en dan dan begon 't feest. — Twintig strengetjes glanzendewitte zijde lagen naast haar, en zorgvuldig op een papiertje gestoken, er bij, de borduurnaald — niet te grof en niet te fijn. — —

Als eindelijk de jurk afgenaaid was — begon ze met voorzichtig kijken en insteken, 't groote werk. — — —

De teere handen wrochten voort, den heelen dag en 's avonds waren ze nog witter en teerder dan de zijde.

Maar Elske zag alleen haar droombeeld — gevarieerd op honderde manieren, maar steeds terug keerend bij dat ééne — in de kerk — — voor dominé. — — —

Neveliger werden de luchten en de dagen kortten.

De bloemen gingen langzaam dood, en als er een boerenkerel langs 't huisje kwam, kon je 't ritselen van de wegstuivende doode bladeren hooren, waar de weg vol van lag. — —

Soms kwam een zwerm musschen over den weg getrippeld, zoekend naar 't laatste voedsel, en 't zachte gerikrik der bladeren bij 't op en neer hippen der grauwe vogeltjes voorspelde, dat 't nu gauw uit zou zijn — dat de gure noord-oosten wind in aantocht was om de bladeren weg te blazen in de slooten en greppels langs den weg. — —

Dat zou 't begin zijn van de winter. Elske zag 't niet, de verandering buiten, die ook nog maar nauwelijks merkbaar was, maar haar anders met haar overgevoeligheid door 't lange alleen liggen — nooit ontging.

Toen de japon klaar was, waren ook de mooiste dagen vergaan. Maar in Elske was een groote rust gekomen — en nu voelde ze toch wel, dat ze heel erg moe was. — — — Moeder moest de japon nu over een stoel hangen, zoodat ie vlak in 't gezicht hing — en ze lag er den heelen volgende dag naar te kijken, — 't mooie glanzende wit te streelen met haar oogen — — telkens en telkens weer. — — —

Dat duurde tot Aagje kwam, en dol opgewonden de schat mee naar huis nam. Maar eerst had ze Elske moeten beloven dat als ze trouwde — en uit de kerk kwam — zich even moest laten bekijken. — — —

En Aagje had 't graag beloofd. — — —

In Elske was een groote treurigheid gekomen — toen de japon weg was, en 't was haar, alsof ze iets heel moois voor altijd verloren had. — — —

De trouwdag kwam.

't Land was langzaam opgekropen uit de al-omhullende nevelen. — Roodbruin zagen de boomen — kaal en dor waren de akkers. — 't Roode morgenlicht bleef lang hangen over de uitgestorven wereld. — — —

Elske was heel stil en moe — en met de handen in de schoot had ze rustig liggen kijken hoe de andere toebereidselen maakten voor de groote dag — — en jolig weggingen — — in hun zondagsche kleeren.

Alleen moeder was nog even bij haar gekomen — had 'r warmer toegedekt, en met omfloerste oogen zachtjes op 'r voorhoofd gezoend. — — —

Toen was ze alleen gebleven.

Een buurvrouw zou zoo nu en dan wel eens kijken of ze soms wat noodig had.

En Elske leefde de heele tocht mee. Nu zouden ze bij meester zijn — en Aagje zou daar wachten in de mooie japon — die toch eigenlijk de mooie japon niet meer was — er moest iets aan veranderd zijn. — En dan zouden ze weggaan — eerst naar de stad — want 't dorp had geen eigen burgemeester.

Als ze terug kwamen was 't half twee. Dan zouden alle kleine kindertjes uit 't dorp staan te wachten aan den grooten weg, en ze zouden juichen en dansen — om Aagje van meester — die met Geert van boer Teunis getrouwd was — dan reden ze langs 't logement — en de school — de school waar 't nu zeker vol zou liggen met kleine bruine stokjes van de kastanjeboomen — die op 't speelplein stonden.

Ook daar zouden de kinderen blijven staan, en nieuws-

gierig zouden ze kijken naar de eerste sjees — de mooiste. — Aagje van meester zat er in — en Aagje had een witte japon aan en een sluier — net als de oudste dochter van dominé een paar jaar geleden — en dat waren ze nooit vergeten, zoo mooi was 't geweest. — — —

Dan zouden ze eindelijk bij 't kerkje komen, en als ze binnen kwamen, zou 't orgel spelen — wat mist Elske niet, maar mooi was 't en je moest huilen, of je wilde of niet. En dan zou 't komen — het. —

Aagje zou voor dominé staan.

Aagje — — Aagje. — —

Plots snikte ze 't uit — zóó vreeselijk vond ze alles — zóó vreeselijk als ze 't nog nooit gevonden had. — — —

Na de kerk kwamen Aagje en Geert met de sjees den weg afgereden en bleven halt houden voor 't boerenhuisje. — — — Daar vonden ze een heel bleek en heel broos zusje, die niet eens erg blij was, en 't was alsof ze heelemaal niet op hen gewacht had.

Maar te veel vervuld van eigen geluk, waren ze weer gauw weggereden.

Ze zeiden alleen tegen elkaar, dat Elske toch wel minder werd. — — —

Elske had ze nagekeken, heel lang, totdat de sjees een kleine zwarte stip geworden was. Ze zag nu plots dat 't uit was buiten — dat de weg vol doode blâren lag en dat 't rijke akkerland van den zomer dood was en dor, en dat de rozen langs 't huis bevroren waren.

En ze wist dat nu alles uit was. — — —

Toen Elske's moeder dien avond vroeg naar huis

ging, omdat een vreemde onrust haar dreef, vond ze Elske op haar rustbank voor 't open raam liggen — met gevouwen handen — en een bleek — heel bleek gezichtje.

Ze was gestorven, zooals ze 't gewild had — gelijk met de laatste mooie najaarsdagen.

Najaar 1920.

Arm Kind.

Door barre kou
En ijzige wind,
Gaaf eenzaam en verlaten,
Het schooierskind.

Een skeletje,
met lompen omhangen,
Uit de suffe oogjes,
Geen enkel verlangen.

Geen licht, geen zon
Ooit haar pad bescheen.
Door 't leven gaat ze
Eenzaam en alleen.

En als eindelijk de Dood
Haar komt halen,
Geen vreugd, geen hoop,
uit haar oog zal stralen.

Door niemand beweend,
Door niemand bemind,
Dat is 't leven
Van 't schooierskind.

Van het meisje dat „weten” wilde.

Er was eens een meisje, dat altijd heel graag overal 't „waarom” van wilde weten. 't Was zoo'n weetgierig meisje, dat haar moeder er wel eens wanhoopig onder werd en boos zei: „waarom? daarom!”

Toen was 't meisje nog maar een héél klein ding. Maar wat er ook aan haar veranderde dat ééne bleef hetzelfde. Wat had ze 't dààr soms moeilijk mee! Toen kwam er een tijd dat 't meisje student werd. Ze kwam nu heelemaal op eigen beenen te staan en werd als een groot mensch behandeld, terwijl 't in werkelijkheid toch vaak zoo'n héél klein menschje was. Wat hoorde ze toen over dingen spreken, waar ze nog nooit van gehoord had! Toch sprak ze vaak dapper er over mee. Maar innerlijk kwelde haar steeds 't „waarom” van al die dingen. En met een haast aandoenlijke eerlijkheid en durf probeerde 't kind dit voor zich zelf uit te maken.

Toen brak er een treurigen tijd voor haar aan. Vroeger was 't haar nog wel gelukt een „waarom” op vele dingen te vinden. Maar nu....

Ze wist niet meer waar zich aan vast te grijpen. 't Groote leven leek haar zoo leelijk en troosteloos. Ze werd er soms bang van.

En toch..., onbewust was er een vertrouwen in

haar, een vertrouwen op de goede grond van alle dingen. Dit vertrouwen groeide en werd haar overtuiging.

Ze begon overal 't mooie weer van te zien en dit kreeg weer de overhand.... En 't meisje begreep toen dat ze niet overal 't „waarom” op vinden kón! maar dat ze „vertrouwen” moest. Toen merkte 't meisje dat ze vrouw geworden was.

P.

Schemer.

Ik ben alleen in mijn kamer
In 't stille schemeruur,
En zit maar zoo'n beetje te staren
In de roode gloed van het vuur.

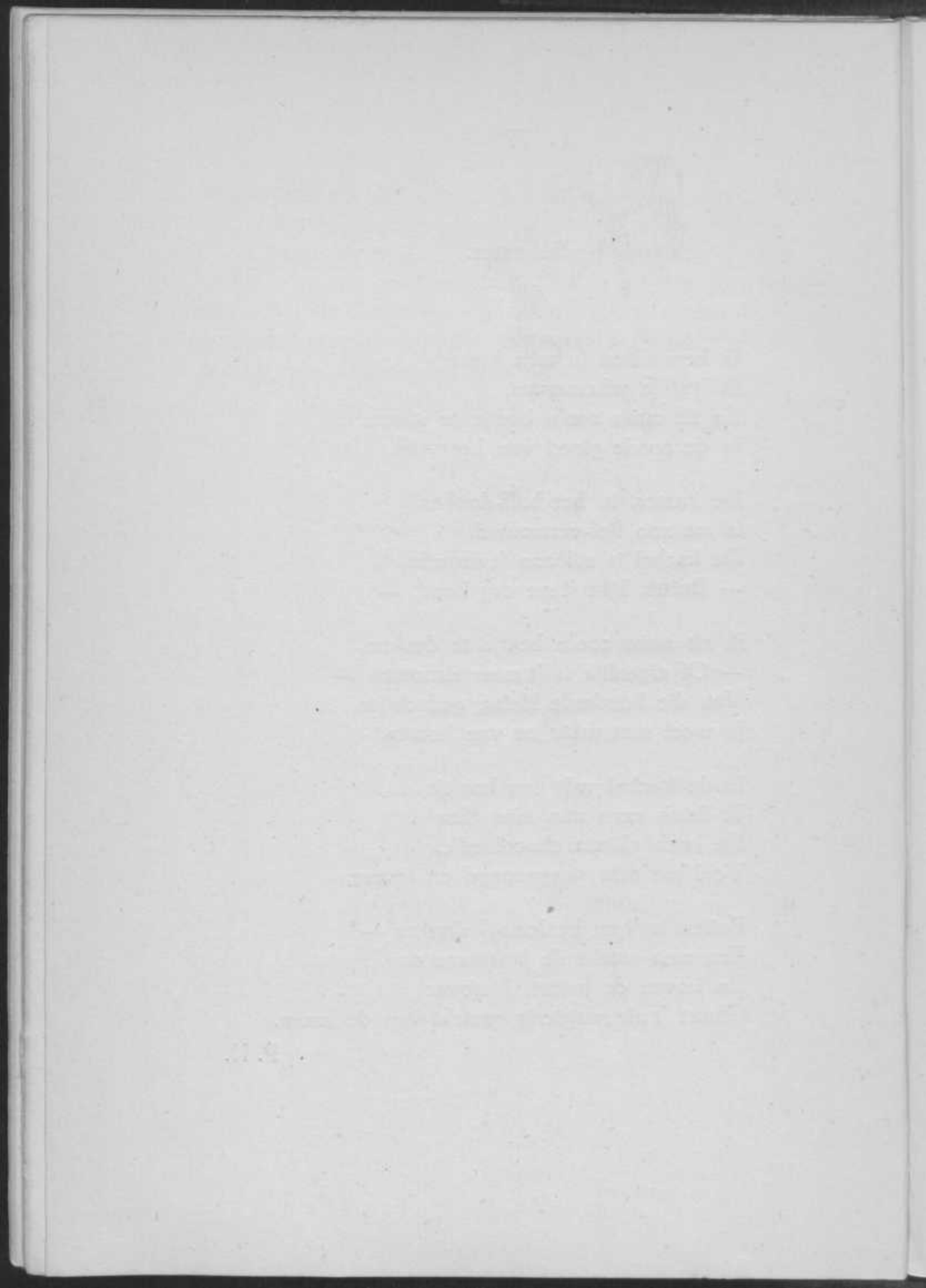
De kamer, in het half-donker,
Is me zoo lief-vertrouwd.
De kachel is stil aan 't snorren,
— Buiten lijkt 't me erg koud. —

Ik zit maar zoo'n beetje te denken,
— Of eigenlijk is 't meer droomen —
Van die honderde kleine gedachtjes, ...
Je weet niet wààr ze van komen.

In de kachel valt een kooltje
Ik drink eens van mijn thee
En knabbel een chocolaadje,
Voel me echt vergenoegd en tevree.

Buiten is 't nu heelemaal donker —
Een man steekt de lantaarns aan.
En boven de huizen hierover
Gluurt 't nieuwsgierig gezicht van de maan.

P. H.

Beginvarium.

Brengt peper aan en zout,
O Muzen, geen venijn!

De Genestet.

Beginvarium.

Zusteren, die dit boekske leest,
'k Heb gerekend op Uw geest.

De Genestet.

Op Candidaatstelling.

Nu ja, ich hab' ja auch nichts dagegen.

Jettchen Gebert, von Georg Hermann.

Op eerste van de maand.

Ce mot „d'argent" fut un trait de lumière, qui vint
m'éclairer.

Op 't zingen van clubliederen.

Je mehr man Unterschied der Stimmen vor kann
[bringen,

Je wunderbarlicher pflegt auch das Lied zu klingen.

Angelus Silezius.

Op D. S. C.

Und er will durchaus das wichtigst Thier auf Erden
sein, der Staat; und man glaubt's ihm auch.

Nietzsche.

Op P. H.

La vie est un sommeil.

Verlaine.

Op lezing van.

Hij hield een toespraak die ietwat langgerekt was,
als gom-elastiek of als een gebreide slaapmuts, waarin
men een steen heeft geworpen.

Heine.

Op Souper.

Men schilde en schrapte,
Er werd gekookt en geroerd.
En toen men er in hapte,
Smaakte 't nog beroerd.

Op Almanak-poëten.

Bis zu letzt ein Vers entsteht,
Lasz die Reime fliesen.

Goethe.

Op examens.

It 's all right to say what you
think, if you think all right.

Eng. kalender.

Op „μ“.

Und dann diese unbändige Kraft, diese Lebhaftigkeit.

Gespenster—Ibsen.

Verhouding tot Assistent.

Een goede overeenkomst moet duurzaam zijn en
een slechte overeenkomst kan niet worden te niet
gedaan; moet men dan niet voorzichtig zijn?

Tsjwang—tze.

Op N. B.

Sie hätte sich wohl schon längst verheiraten können.

Jettchen Gebert.

Op inaugurationsouper.

Die Kinder kicherten und quieckten am Tafelende.

Jettchen Gebert.

Op L. U. S.

C'est bon de rire au théâtre, au Théâtre qui rit
lui-même.

„Le Bandeau” — Félicien Champsaur.

Op Varium.

Ein Sinn wird nur von dem gefunden, der ihn sucht.

Arthur Schnitzler.

Op 15e noviet.

She comes — she 's here — she 's past.

Thackeray.

6e jaars op Club's verjaardag.

Vor zehn Jahren hätt ich noch so gehen können,
aber heute ben ich doch nu 'ne alte Frau geworden.

Jettchen Gebert.

Bij inaugureele rede.

Uw rede, als een galmend gerucht,
Rolt ledig mijn ziele voorbij.

De Genestet.

Op prof. v. d. S.

Er trat mit der Sicherheit eines Mannes auf, welcher
die halbe Welt besitzt und die andere Hälfte zu
erwarten hat.

Jacobsen—Marie Grubbe.

Op almanak zooals hij is en zooals hij zijn moest.

Ik weet het niet, het lijkt mij heel kinderachtig om
dingen met elkaar te vergelijken.

De Stille Lach—N. v. Suchtelen.

Op L. K.

Sie liebte Kinder über alles, küszte sie, wo sie sie
antraf.

Jettchen Gebert.

Examinatoren-klacht.

Well, I see I must wring the story from you by inches.

Scott.

Op mondeling.

En zwijgen heerscht in 't rond, een diep en dood'lijk
zwijgen.

Hofdijk.

Op jaarlied 1e jaars 29 November.

Die Töne rauschten durch den Raum wie Orgelklang.
Jettchen Gebert.

Op examinerator.

He will be astonished, not because we are not better,
but we are not worse.
Ships that pass in the Night.

Op onverwachten pianostemmer op L. U. S.-repetitie.

Zeg, hoe drommel! kan 't geschieden?
'k Sloot de deur zorvuldig dicht.
Wie, wie staat ons daar voor oogen?
Is 't een hemelsch droomgezicht?
De Genestet.

Op B. M.-teekening.

Ick kan geen doorgang zien, en blijft er noch voor
[staen,
Zoo lang ik niet begriip, hoe dat het toe kan gaan.
Vondel.

Op verkeerd examen antwoord.

En van een eenmaal aangenomen pose, kom je niet
licht los.
N. v. Suchtelen.

Eindvarium.

A lot of this is very silly, but some of it is very true.
„Cats”.

EXAMEN-UITSLAGEN
1920.

Examen-Uitslagen 1920

Propaedeutisch examen vóór de zomervacantie 1920

Voor Bouwkundig Ingenieur:	Voor Technoloog:
Mej. J. E. Ferguson	Mej. W. A. Thomée
„ J. H. Mulder	„ E. L. Triebart
„ A. J. M. Vermeulen	„ S. C. L. Veltman

Propaedeutisch examen nà de zomervacantie 1920

Voor Technoloog:

Mej. H. C. van Brugge
„ M. A. H. van der Hout
„ G. J. van der Molen
„ K. Ouweleen
„ C. Ris
„ A. J. Sandbergen
„ G. P. S. Schouten

Candidaats-examen Januari 1920

Voor Technoloog:	Voor Electrotechnisch Ingenieur:
Mej. C. M. Jelgersma	Mej. E. G. F. W. Vaes

Candidaats-examen vóór de zomervacantie 1920

Voor Civiel Ingenieur:	Voor Werktuigkundig Ingenieur:
Mej. J. G. Opsomer	Mej. C. C. C. J. Koopman

Voor Technoloog:

Mej. K. L. Bok
„ M. J. J. Hoogerduyn
„ P. W. Ouwehand

Ingenieurs-examen Januari 1920**Voor Bouwkundig Ingenieur:**

Mej. E. C. Zeeman

Voor Technoloog:

Mej. G. F. M. J. van Gelder

„ G. P. de Groot

„ L. T. A. A. de Lange Boom

„ J. A. van der Velde

„ E. H. X. Polis

„ L. van Zwanenburg

Ingenieurs-examen vóór de Zomervacantie 1920**Voor Technoloog:**

Mej. A. E. M. Bosch

„ M. Zaayer

Voor Electrotechnisch Ingenieur:

Mej. E. G. F. W. Vaes

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT
530 SOUTH EAST ASIAN AVENUE
CHICAGO, ILLINOIS 60607
TEL: 773-936-5000
FAX: 773-936-5001
WWW.PHYSICS.DUKE.EDU

CHICAGO, ILLINOIS 60607
TEL: 773-936-5000
FAX: 773-936-5001
WWW.PHYSICS.DUKE.EDU

CHICAGO, ILLINOIS 60607
TEL: 773-936-5000
FAX: 773-936-5001
WWW.PHYSICS.DUKE.EDU

CHICAGO, ILLINOIS 60607
TEL: 773-936-5000
FAX: 773-936-5001
WWW.PHYSICS.DUKE.EDU

CHICAGO, ILLINOIS 60607
TEL: 773-936-5000
FAX: 773-936-5001
WWW.PHYSICS.DUKE.EDU

CHICAGO, ILLINOIS 60607
TEL: 773-936-5000
FAX: 773-936-5001
WWW.PHYSICS.DUKE.EDU

LEDENLIJST.

Ledenlijst D.V. S.V. 1920—1921

De Vereeniging telt 5 eere-leden,
91 gewone, 13 buitengewone en 18 donateurs.

EERE-LEDEN.	ADRES	VACANTIE-ADRES
Ir. F. G. van Tiel- v. Neck, c.i.	Laan de Riemer, Weltevreden, Java	
Ir. A. Penninck van Oudeland Scheltema, t.	Frankenslag 322, Scheveningen	
E. Douglas-Mac. Gillevry	Nieuwelaan 8, Weltevreden, Java	
Ir. J. P. Verhey- Rombach, t.	Boreelstraat 4, Den Haag	
Ir. J. C. C. Postma, t.	Laan v. N.-O. Indie, Den Haag	
LEDEN		
E. Akkerman	Paulus Buysstraat 24, Den Haag	Idem
K. C. Anema	Havenstraat 3	Streefkerk
M. E. Arends	Raadhuisstraat 5	Wiel, Helmond
N. L. Baart	Hugo de Grootstr. 72	Mevr. Bronswijk, Oostburg
J. Beckering Vinckers	Poortlandlaan 36	Roeltjesweg 23, Hilversum
M. Beekman	Poortlandlaan 29	Spoorstraat 62, Leeuwarden
M. Bergsma	Prins Hendriklaan 44, Rijswijk	Idem
J. Blok	Phoenixstraat 35	Oudestr. 22, Kampen
B. M. R. de Boer	Piet Heinstraat 43	Stationsweg, Hoogeveen
C. H. M. Boérée	Noordeinde 32	Idem
L. W. E. Böeseke	Phoenixstraat 37	Idem

NAAM	ADRES	VACANTIE- ADRES
K. L. Bok	Hypolitusbuurt 17a	Ankerpark 2, Helder
N. Boon	van Galenstraat 74, Den Haag	Idem
H. C. van Brugge	Hooikade 10a	Idem
M. ten Bruggencate	Rotterdamscheweg 2a	Avenue Concordia 19, Rotterdam
J. C. Bruyn	Weimarstraat 282, Den Haag	Idem
H. H. Dingemans	Jericholaan 24b, Rotterdam	Idem
Ch. L. Doppler	Julianalaan 2, Rijswijk	Idem
J. E. Ferguson	Leuvensestraat 71, Scheveningen	Idem
E. A. de Gelder	Oude Delft 234	Cornelis Jolstraat 93, Scheveningen
G. van der Giessen	Poortlandlaan 32	Heenvliet
K. Goemans	Nieuwe Haven 7c, Schiedam	Idem
E. M. Gonsalves	Beeklaan 267, Den Haag	Idem
Th. P. van der Graaf	Jerusalemstraat 14, Rotterdam	Idem
A. de Groot	Stadhouderslaan 28, Den Haag	Idem
A. J. Graf	Havenstraat 8	Zoeterw. singel 91, Leiden
A. E. F. Gratama	Sweelinckstraat 23, Den Haag	Idem
J. C. Groenevelt	Koornmarkt 38	Copernicusplein 13, Den Haag
N. Hannik	2de Middellandstraat 34b, Rotterdam	Idem
S. S. Heyting	Mijnbouwstraat 2	Lohmanstraat 91, Amsterdam
P. Hoek	Piet Heinstraat 31	Idem
M. J. J. Hoogerduyn	Hypolitusbuurt 17a	Idem

NAAM	ADRES	VACANTIE- ADRES
M. A. H. van den Hout	Ketenstraat 22a, Rotterdam	Idem
A. J. Hyman	Oude Delft 132	Markt 35, Tilburg
B. Hulshof	Obrechtstraat 78, Den Haag	Steynstraat 27, Arnhem
A. P. Jöbsis	Regentesselaan 212, Den Haag	Idem
J. W. Julius	Havenstraat 8	Deventer
C. G. Kelder	Admiraliteitskade 89a Rotterdam	Idem
H. Key	Mijnbouwstraat 2	„Wilgenhof”, 's-Gravenland
G. T. Klippus	Spoorsingel 76	Meppel
J. van der Kloet	Oude Delft 132	Voorstraat 310, Dordrecht
E. de Koe	Rochussenstraat 251, Rotterdam	Idem
C. Ch. C. J. Koopman	Oranjelaan 11, Rijswijk	Idem
A. E. Korvezee	Regentesselaan 212, Den Haag	Idem
A. E. J. Lombert	Pr. Hendriklaan 21, Rijswijk	Idem
A. Luchsinger	v. Beverningkstr. 139, Den Haag	Idem
J. Martens	Agnesstraat 8, Den Haag	Idem
M. C. Maus	Lusthofstraat 29, Rotterdam	Idem
Th. E. C. Micheels	Molslaan 63a	Helmstraat 4, Maastricht
D. R. E. van der Moer	Havenstraat 3	Terneuzen
J. H. Mulder	Oostplantsoen 1a	Mevr. Schreurs, Kampen
G. A. Neeb	Molslaan 63a	W. de Zwijgerl. 12, Den Haag

NAAM	ADRES	VACANTIE- ADRES
J. G. Opzomer	Oranjelaan 40, Rijswijk	Idem
K. Ouweleen	Oude Delft 132	Huis ter Lucht, Maasland
IJ. van der Ploeg	Voorstraat 45a	v. Swietenlaan 11, Apeldoorn
C. C. Poelman	Stadhouderslaan 92, Den Haag	Idem
N. Rappard	Malakkastraat 119, Den Haag	Idem
H. J. Ravenswaay	Regentesselaan 20, Rijswijk	Idem
A. S. van Reyn	1e Schuytstraat 4, Den Haag	Idem
G. van Rhee	Heemr.singel 368b, Rotterdam	Idem
H. van Rijn	Provenierssingel 65, Rotterdam	Idem
A. P. Ris	Oude Delft 132	Singel 80, Schiedam
C. Ris	Oude Delft 132	Singel 80, Schiedam
J. A. E. Rogge	Hugo de Grootstr. 46, Den Haag	Idem
E. C. Roelofsz	Koornmarkt 91	Pr. Mauritslaan 69, Den Haag
P. W. Rooseboom	v. Oldenb.veltlaan 36, Den Haag	Idem
E. E. Rosenboom	Haagweg 51, Rijswijk	Idem
A. J. Sandbergen	Oostzeedijk 318, Rotterdam	Idem
W. van Santen	Valkenboschlaan 5, Den Haag	Idem
A. M. E. Schlüter	Statenlaan 17, Den Haag	Idem
G. P. S. Schouten	Simonstraat 32n	Pernis
W. H. Schulte	Phoenixstraat 35	Idem

NAAM	ADRES	VACANTIE- ADRES
G. van Senus	Avenue Concordia 98, Rotterdam	Idem
J. Sissingh	Nieuwe Plantage 65	Paul Krugerlaan 45, Rotterdam
A. Sloep	Jaagpad 151	Oranje Nassapl. 6, Leeuwarden
J. R. Sonneveld	Oude Delft 171b	Maasland
A. van der Spek	Oude Delft 16	Idem
N. van der Stadt	Mijnbouwstraat 2	Koog a. d. Zaan
L. J. M. Storm	Camaretten 1b	Bergen op Zoom
W. E. Syrier	Nieuwe Plantage 65	Rumpen bij Heerlen
M. H. Timmerman	Oude Delft 171b	Asselscheweg 210, Apeldoorn
W. A. Thomée	Havenstraat 3	Diergaardelaan 15, Rotterdam
E. L. Triebart	Rotterdamschew. 167	L. v. Oostenburg 45, Voorburg
M. H. Tymstra	Molslaan 63a	Blankenburgstraat 55, Den Haag
S. C. L. Veltman	Oude Delft 132	Rembrandtskade 3, Utrecht
A. J. M. Vermeulen	Phoenixstraat 33	Idem
N. H. J. M. Voogd	Dijkstraat 169a, Rotterdam	Idem
G. M. Vrolijk	Daguerrestaat 3, Den Haag	Idem
J. H. van Walcheren	Mijnbouwstraat 2	Graaf Florislaan 15, Hilversum
C. A. van der Weg	Nieuwe Plantage 65	Hallincqulaan, Dordt
A. J. Wieneke	Schoonderloostr. 88, Rotterdam	Idem
D. van der Woude	Poortlandlaan 62,	Idem

BUITENGEWONE LEDEN	Studie- vak	ADRES
Ir. E. F. v. d. Ban	C	Kampersingel 70, Haarlem
Ir. H. W. Knape-De Groot	T	Krispijnsche weg, Dordrecht
Ir. N. Kloppert	T	Schenkkade 104, Den Haag
Ir. H. J. Kruseman	T	Wolter ten Catestr. 50, Hengelo (O.)
Dr. Ir. J. H. M. Manders	E	v. Swietenstraat 155. Den Haag
Ir. M. Posthumus	T	Stationsweg 25, Assen
Ir. M. Zaayer	T	Kralingsche Plaslaan 91, R'dam
Ir. A. E. M. Bosch	T	Jul. v. Stolberglaan 72, Den Haag
Ir. A. G. Kroese	T	Ieplaan 6, Den Haag
Ir. H. J. de Wijs	T	Oude Rijn 68a, Leiden
N. de Raadt	T	Wijnstraat 91, Dordrecht
J. B. Merens	B	Lubeckstraat 8, Den Haag
G. Vollewens-Zeylemaker		Kerklaan 77c, Rijswijk

DONATEURS	ADRES
Mevr. Lebret-Tengbergen	Oude Gracht 354, Utrecht
Mevr. J. H. Manders-Manders	Hoeve de Hazelaar, Aerdenhoutsche duinweg, Aerdenhout
Mevr. A. M. Odé	Rotterdamscheweg 2a
Prof. dr. J. Versluys	Frankenslag 350, Den Haag
Ir. Vollewens	Kerklaan 77c, Rijswijk
Mevr. ter Meulen	Oude Delft 49
Mevr. Nelemans	Van Speykstraat
Mevr. J. C. Salemans-de Kroes	Westerweg 41, Alkmaar
Kapt. H. R. Boerée	Valkstraat 35, Amsterdam
De Heer Biegman	Billiton Mij., Billiton (Ned.-Indië)
Mej. M. Brevet	Delfgauwscheweg 61a
Mej. C. Jelgersma	Delfgauwscheweg 61a
Mej. G. Meester	Vloedijk 15, Kampen
Mej. H. C. van Cappelle	Bergsingel, Rotterdam
De Heer en Mevr. Veltman	Rembrandtkade 3, Utrecht
Mevr. Bremekamp	Rotterdamscheweg 2 III
M. J. van Dijk	Rotterdamscheweg 131c
Mevr. dr. M. van der Belt	Oude Delft 6

Oud-leden, afgestudeerd na 1917.

Af-gest.	NAAM	ADRES	Ing.	BETREKKING OF ANDERZINS
1917	J. C. E. Bal	Adrien Bilderstr. 54, Rotterdam	E.I.	Leerares meisjes HBS
1918	E. F. v. d. Ban	Kampersingel 70, Haarlem	C.I.	Leerares meisjes HBS
1920	A. E. M. Bosch	J. v. Stolberglaan 72, Den Haag	T.	
1917	A. H. Brons	Graafscheweg 294, Nijmegen	T.	Ing. b.d. N. V. W. Smit & Co's Transformat.f.
1918	W. M. Deerns	Binnenhaven 3a, Den Helder	T.	Ing. a.h. Hydrogr.Inst. v. Visscherij-onderz.
1917	J. J. J. Dingemans	Boul. Heuvelink 20, Arnhem	T.	Ingen. a. d. Keurings- dienst
1918	E. Driessen	v. Beverningkstr. 137 Den Haag	T.	Assistente voor Anal. Scheikunde a. d. T.H.
1920	G. F. M. J. v. Gelder	Simonstraat, Delft	T.	Assistente voor Anal. Scheikunde a. d. T.H.
1920	G. P. de Groot	G. Hert. innelaan 134 Den Haag	T.	Assistente voor Anal. Scheikunde a. d. T.H.
1918	H. W. de Groot	Spuiweg, Dordrecht	T.	Mevrouw Knape
1917	H. W. Grotendorst	St. Liduinastr. 47b, Schiedam	T.	Mevrouw Schut
1918	N. Kloppert	Schenkkade 104, Den Haag	T.	Assist. a. d. Handels- hoogeschool te R'dam
1918	J. C. Koopman	Wilhelminalaan 16, Rijswijk	T.	Mevrouw Hofstede
1918	G. C. Krayenhoff v. d. Leur	Willemsparkw. 208, Amsterdam	T.	
1918	H. J. Kruseman	W. ten Catestr. 50, Hengelo	T.	Ing. a.d. Kon. Weefg.f. v.h. C. T. Stork & Co.
1920	L. F. A. A. de Lange Boom	Geerweg 2, Delft	T.	Assistente aan de T.H.
1918	M. Lindeyer	Pastorie Hansweerd	E.I.	Mevr. Waardenburg
1918	J. C. Meiss	Schuytstraat 184, Den Haag	T.	Assistente a. h. lab. v. Microbiol. a. d. T. H.
1919	N. E. Nelemans	Vaart N.Z. 84, Assen	T.	Tijd. assist. b. d. Prov. Keuringsd. in Drente

Af- gest.	NAAM	ADRES	Ing.	BETREKKING OF ANDERZINS
1918	M. M. J. Posthumus	Stationsstraat 25, Assen	T.	Ingen. a. d. Keurings- dienst
1917	W. A. Rakhorst	Emb. Redondong 70 Soerabaya	T.	Mevr. de Wed. Alberti
1919	C. E. Rouffaer	Dondersstraat 50, Utrecht	T.	Ass. a. d. Veeartsenij- kundige Hoogeschool
1918	J. A. v. d. Spek	Oude Delft 16, Delft	T.	Ingen. a. d. Verffabriek te Delft
1918	G. W. Tergau	Zürich	T.	Mevrouw Van Swaay
1917	J. Tromp	v. Aerssenstraat 154, Den Haag	T.	Ing. b. d. Octrooiraad
1920	E. G. F. W. Vaes	Statenlaan 125, Den Haag	E.I.	Tijdelijk ingenieur der Telegrafie.
1920	J. A. v. d. Velde	v. Leeuwenhoek- singel 8, Delft	T.	Assistente voor Anal. Scheikunde a. d. T.H.
1918	M. P. de Vos	St. Catharinastr. 29a, Eindhoven	T.	
1918	J. Weisfelt	Rhoon	T.	Mevrouw Schippers
1917	G. W. E. Wolffensperger	Heemskerckstr. 26, Den Haag	B.I.	
1919	H. J. de Wijs	Oude Rijn 68a, Leiden	T.	Assistente voor Anal. Scheikunde a. d. T.H.
1920	M. Zaayer	Kralingsche Plas- laan 91a, Rotterdam	T.	Scheik. ingen. a. d. Bis- cuitfabriek Victoria
1920	E. C. Zeeman	Nieuwe Baarnstr. 39, Baarn	B.I.	Ing. Arch.-Bur. Ir. J.H. W. Leliman te Baarn
1920	L. v. Zwanenberg	de Laressestr. 44, A'd. Pension Bakels	T.	Mevr. Van Nouhuys

